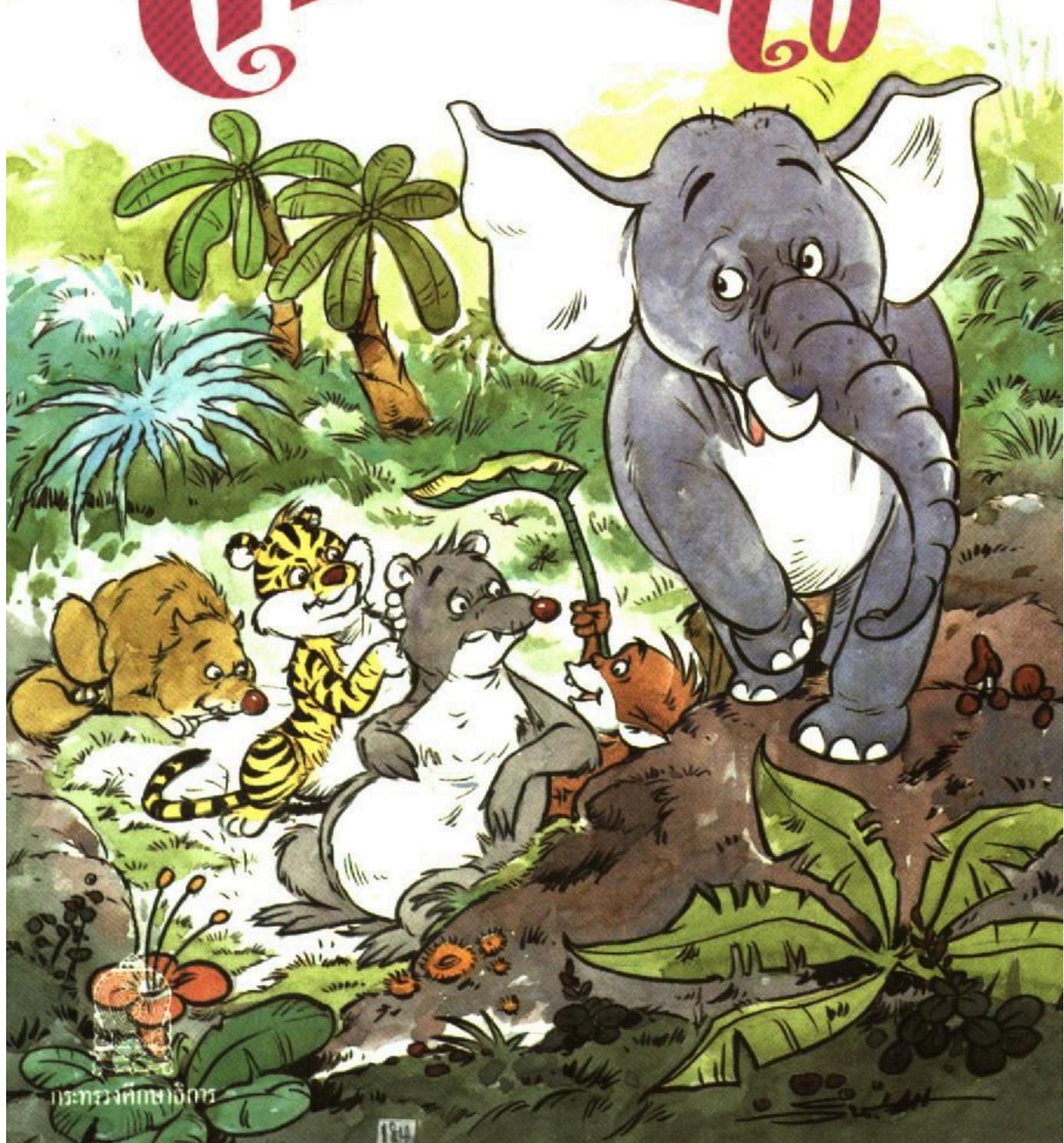

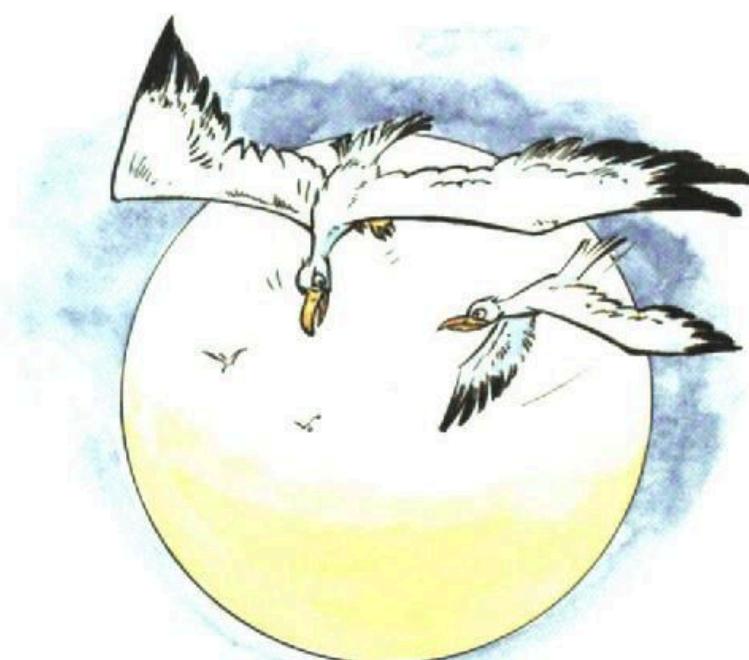
หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

ญาล้อก้าว

หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒

ญาล์นิจ

ເກາະກລັບໃຈ

ອໍານາຈ ເຢັນສບາຍ
ศູນຍົດພັດນາຫັນສືອ ກຽມວິຊາກາຮ
ກະທຽວງສຶກໝາອີກາຮ

ລິຫສິຖົງຂອງກຽມວິຊາກາຮ ກະທຽວງສຶກໝາອີກາຮ ແລ້ວ
ISBN 974-268-0116
ພິມພັດຈຳຕະຫຼາມ ໂດຍ

คำนำ

หนังสือเรื่อง เก้าเกลับ ใจ นี้ เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๒ และเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มหนึ่งในชุด กินตามน้ำ ซึ่งมีทั้งหมด ๕ เล่ม ด้วยกัน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเห็นถึงการประพฤติมิชอบในชีวิตราชการ ความไม่เป็นธรรมต่างๆ ซึ่งเป็นอันตราย ต่อชาติบ้านเมือง และเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้ประพฤติชอบในชีวิตราชการ ตลอดจนเพื่อปลูกฝังคุณธรรม ศีลธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมให้แก่เด็กและเยาวชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความละอายต่อการกระทำการชั่วร้าย รู้จักความคุ้มครองให้ประพฤติตามกรอบความถูกต้องที่ดีงาม ระหว่างนัก และปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบที่พึงมีต่อผู้อื่น ต่อสังคม และประเทศชาติ

ในการดำเนินงานจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการ อ่านวิการจัดทำขึ้น ดังรายนามท้ายหนังสือนี้ ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาทำหน้าที่จัดทำหนังสือ อ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สำหรับให้นักเรียนได้ศึกษา ให้เกิดความรู้ความเข้าใจอันจะนำไปพัฒนาทางด้านปัญญา ความคิด จิตใจ และคุณธรรม ตลอดจน ระหว่างนักในการกระทำความดี ยึดมั่นในคุณธรรม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคมและชาติบ้านเมือง นอกจากนี้คณะกรรมการยังได้เลือกสรรผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เขียน ตลอดจนตรวจสอบการความถูกต้องของหนังสือแต่ละเล่มด้วย

สำหรับหนังสือเรื่อง เก้าเกลับ ใจ เล่มนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้นายอ่านาง เย็นสายยิ่น แห่งให้นายอัศวิน อรุณแสง เป็นผู้ว่าด้วยภาพ หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือแนวบันเทิงคดี ซึ่งมีตัวละครเดินเรื่อง ผู้เขียนจะสอนให้เห็นว่าการไม่มีความซื่อสัตย์ต่อกัน คดโกงทรัพย์สินของผู้อื่น มาเป็นของตน การเอารัดเอาเบรียบซึ่งกันและกัน ไม่ได้นำมาซึ่งความสุขอย่างถาวร แต่นำมาซึ่ง ความทุกข์โดยแท้

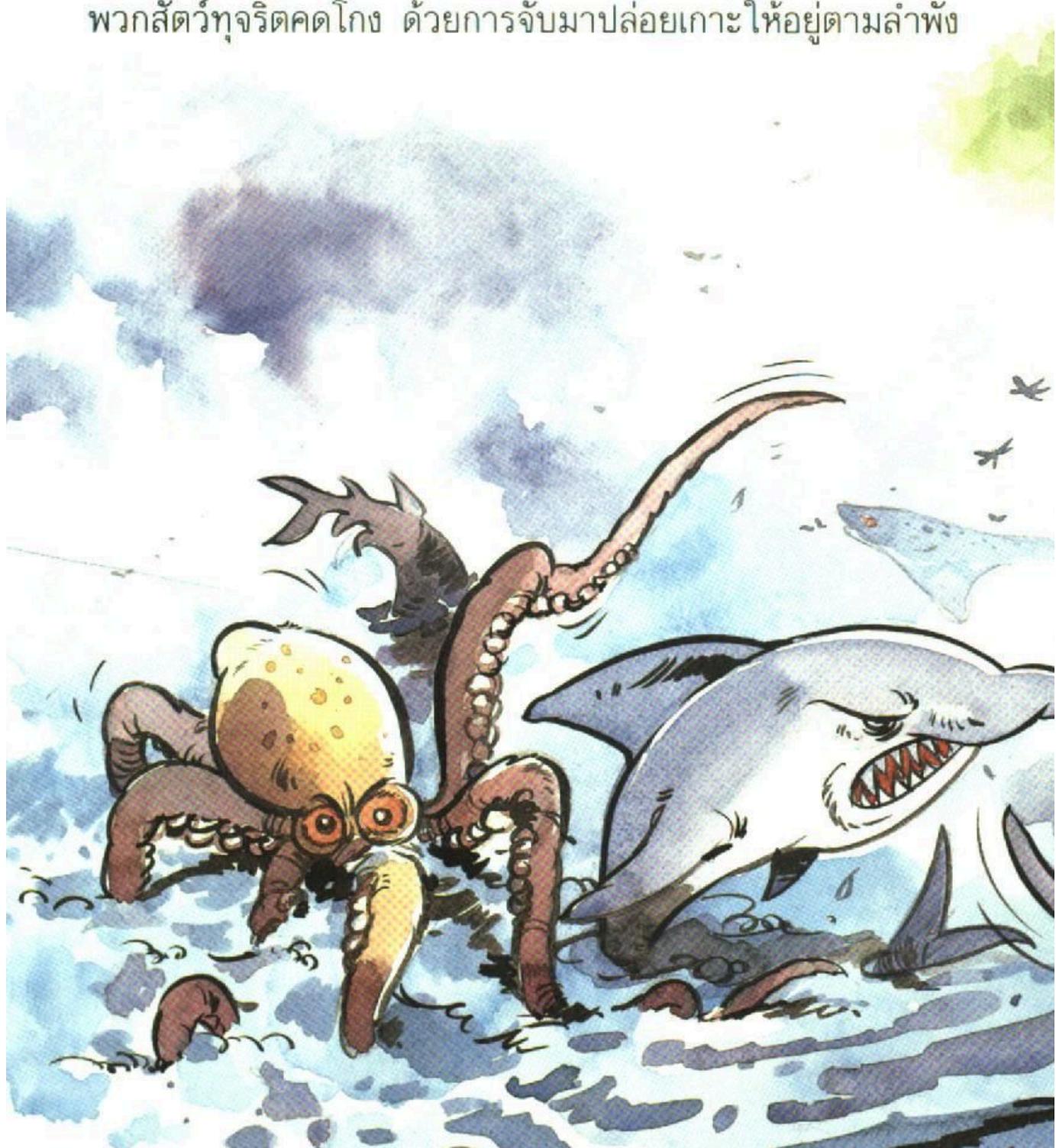
กรมวิชาการหวังว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง เก้าเกลับ ใจ จะให้ความรู้และความเพลิดเพลิน แก่ผู้อ่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือชุดนี้ไว้ในโอกาสนี้

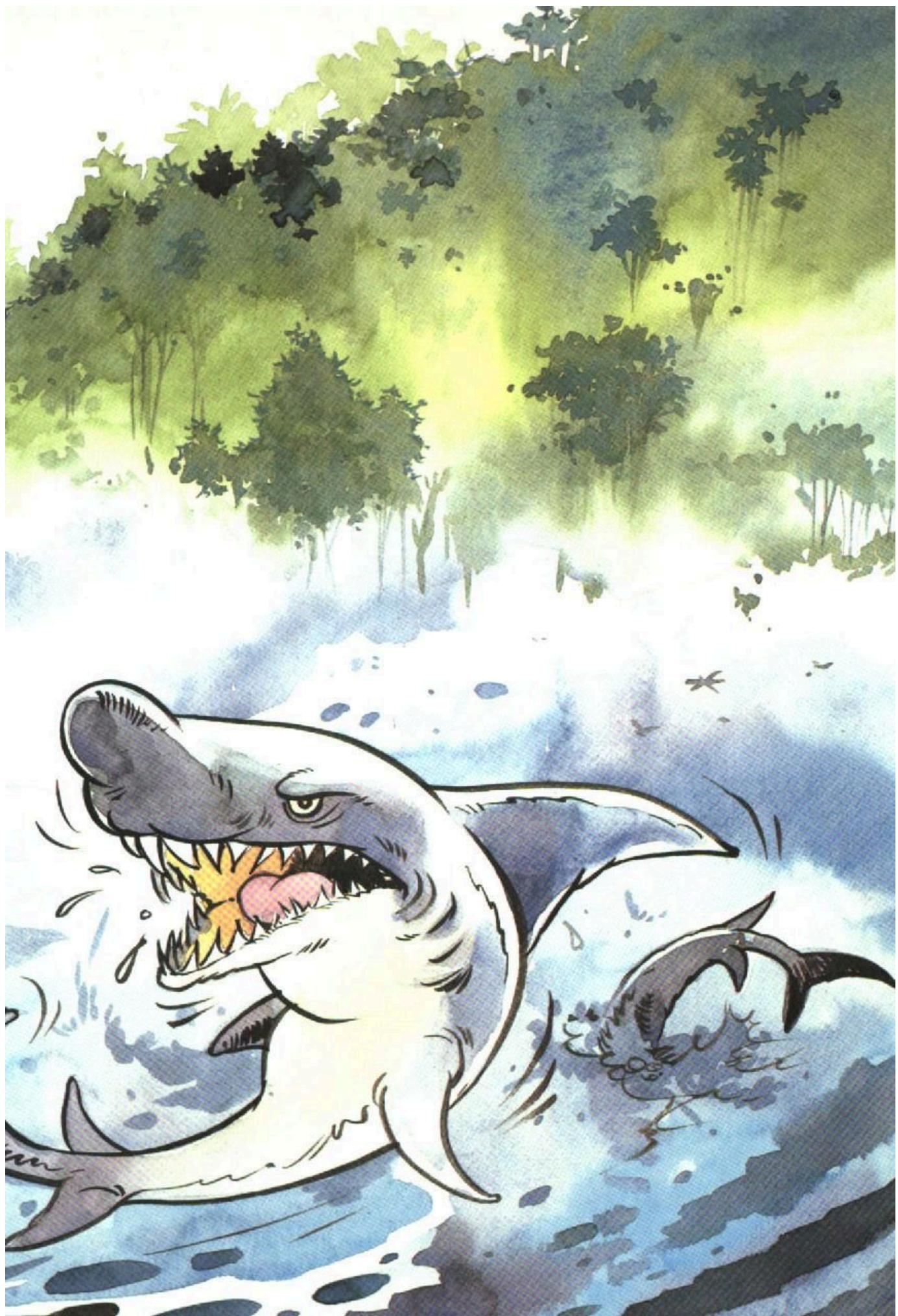
(นายพนม พงษ์ไพบูลย์)

อธิบดีกรมวิชาการ

๒๖ กันยายน ๒๕๓๗

ยังมีเกาะกลางทะเลเล็ก ๆ อยู่เกาะหนึ่ง เกาะแห่งนี้ไม่เพียงแต่จะโดดเดี่ยวห่างไกลจนแลไม่เห็นฝั่งเท่านั้น รอบ ๆ เกาะยังชุกชุมด้วยปลาดุร้าย และอันตรายจากคลื่นลมที่พัดแรง จนเป็นที่กล่าวขวัญของบรรดาสัตว์ทั้งหลาย และกล้ายเป็นสถานที่สำหรับการลงโทษพวกสัตว์ทุจริตคดโกง ด้วยการจับมาปล่อยเกาะให้อยู่ตามลำพัง

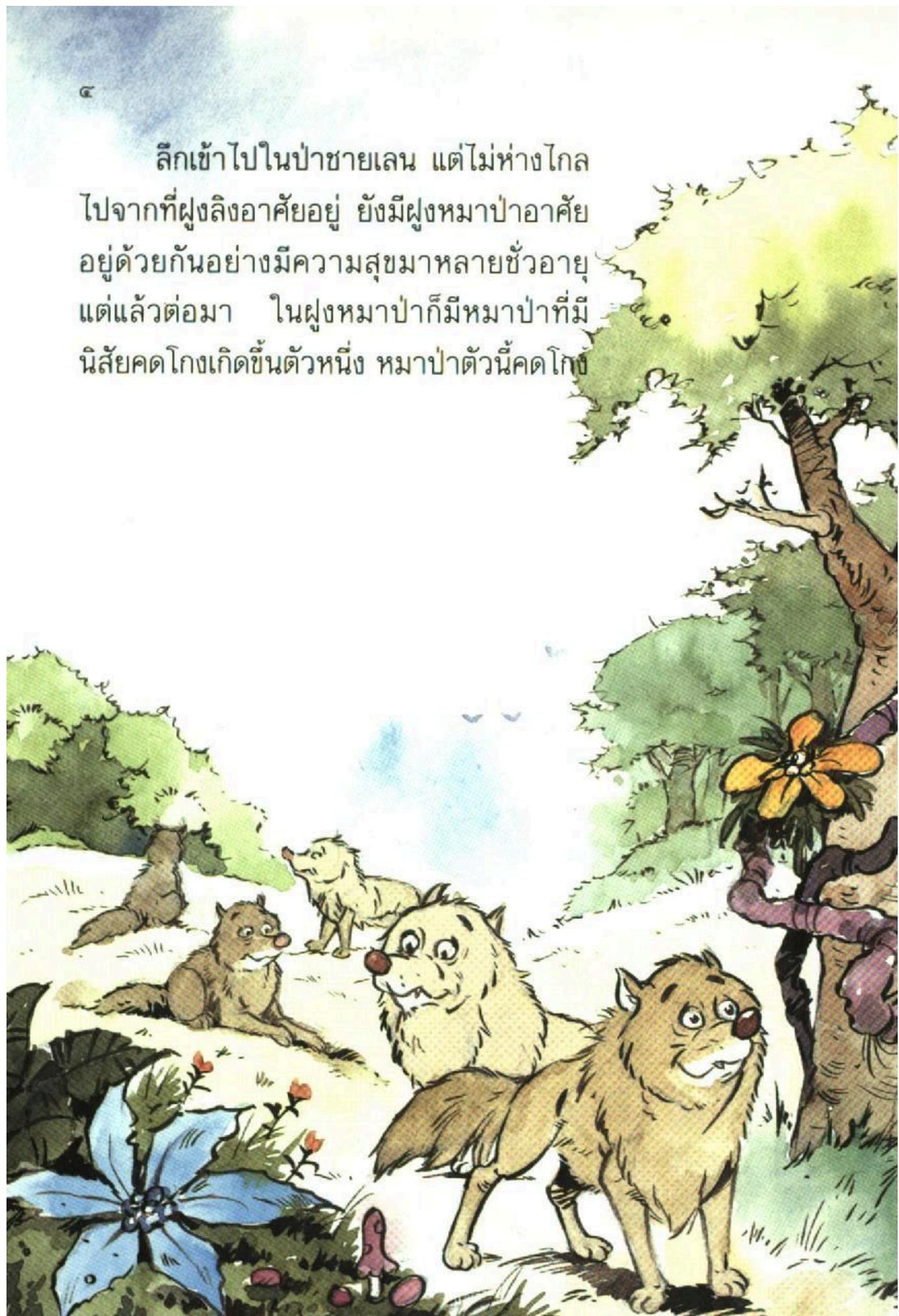
บนผืนแผ่นดินอันกว้างใหญ่ ๆ ป่าชายเลน
ริมทะเล ที่ลิงส่วนใหญ่ต่างมีชีวิตอยู่ร่วมกันอย่าง
มีความสุขมาหลายชั่วอายุ จนกระทั่งมีลิงจอมคดโกง
ตัวหนึ่งเกิดขึ้น ทำให้ลิงทั้งหลาภย ณ ป่าชายเลน
แห่งนั้นต้องประสบกับความเดือดร้อนไปทั่ว แต่
ลิงส่วนใหญ่ก็พยายามอดทนและช่วยกันอบรرم
ลังสอนให้ลิงคดโกงตัวนั้นกลับเนื้อกลับตัวมาเป็นลิง
ที่ซื่อสัตย์สุจริต

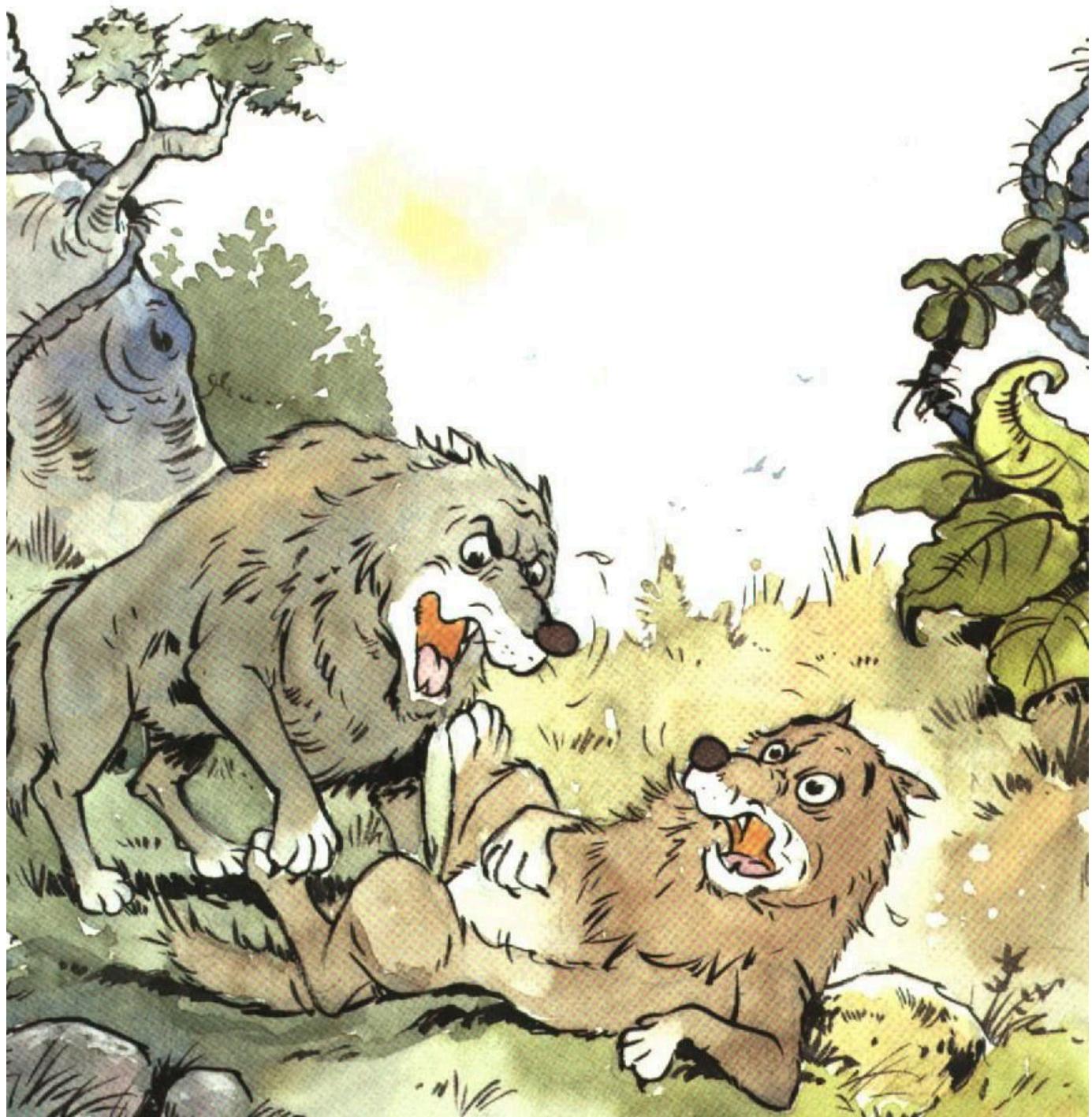
แต่ความพยายามดังกล่าวก็ต้องล้มเหลว เพราะลิงคดโกง ตัวนั้นนับวันก็ยิ่งจะคดโกงหนักขึ้น ๆ จนผู้งลิงหมดความอดทน จึงตัดสินใจช่วยกันลงโทษจับลิงจอมคดโกงให้แพ้ทางใบไปปล่อยทิ้งไว้ยังเกาะ โดยเดี่ยวกลางทะเลลึก

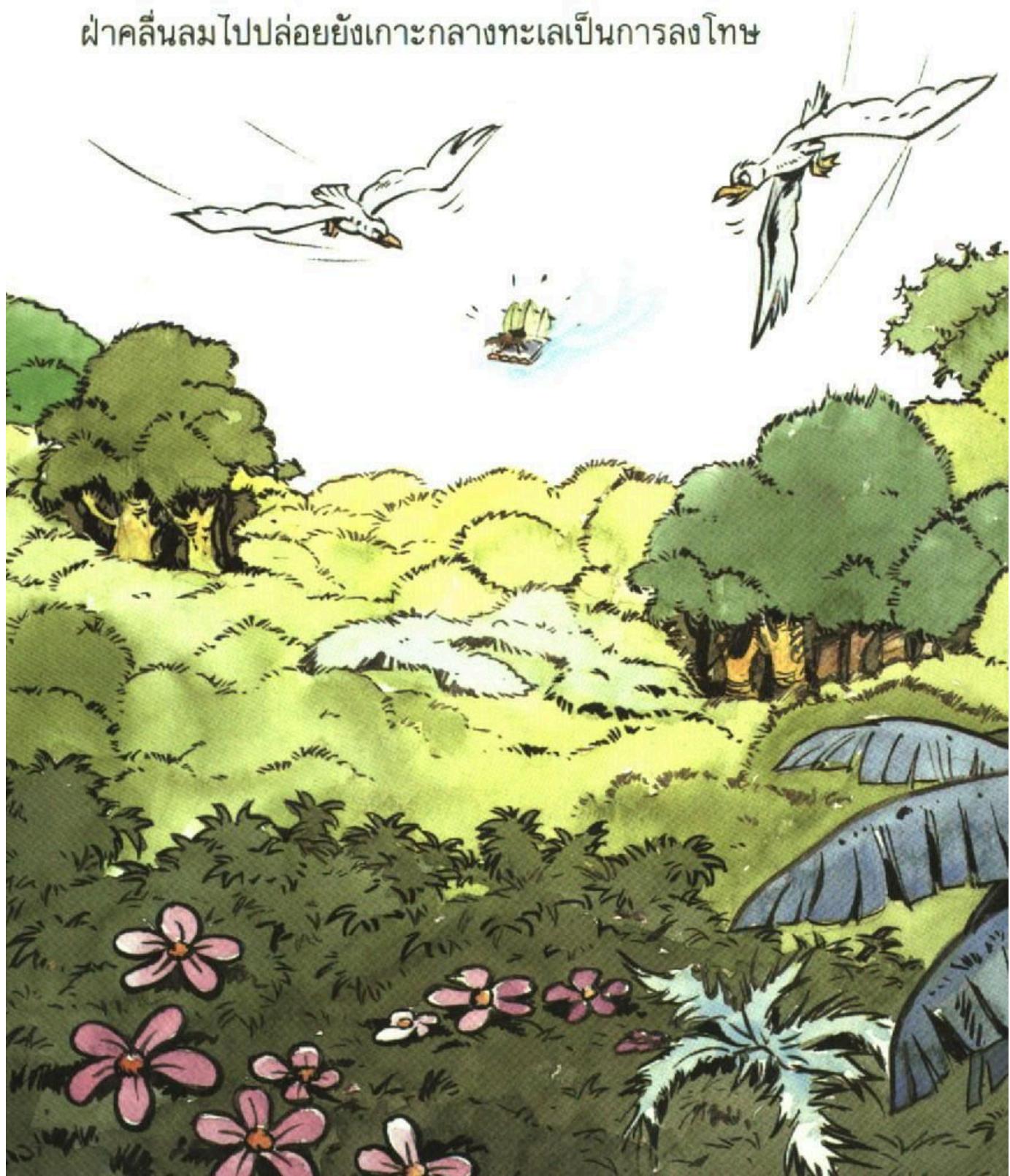
ลีกเข้าไปในป่าชายเลน แต่ไม่ห่างไกล
ไปจากที่ฝูงลิงอาศัยอยู่ ยังมีฝูงหมาป่าอาศัย
อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขมาหลายชั่วอายุ
แต่แล้วต่อมาก็ในฝูงหมาป่าก็มีหมาป่าที่มี
นิสัยคดโกงเกิดขึ้นตัวหนึ่ง หมาป่าตัวนี้คดโกง

ไม่เลือกหน้า คดโกรงแม้กระถั่งhmaป่าแก่ ๆ hmaป่าพิการ เพื่อนhmaป่า
ด้วยกัน hmaป่าเด็ก ๆ หรือแม้แต่พ่อแม่ของมัน มันก็คดโกรงโดย
ไม่ละเว้น

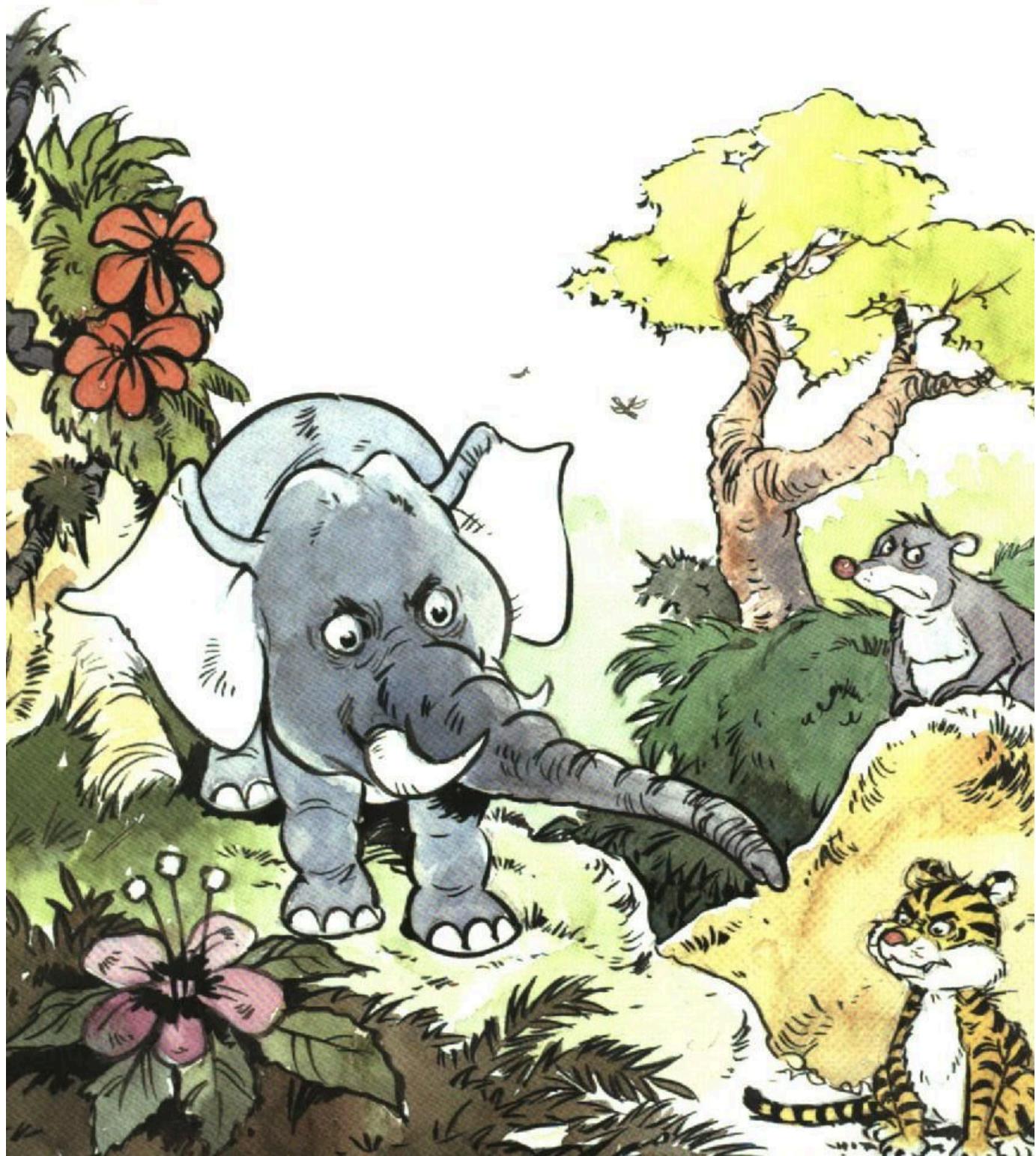
หัวหน้าหมาป่าจึงคิดจะม่ำมันเสียให้ตาย เพื่อเห็นแก่ความสงบสุข
ของหมาป่าส่วนใหญ่ แต่เมื่อคิดไปคิดมากก็เกิดความสงสาร จึง
ตัดสินใจให้ช่วยกันจับหมาป่าจอมคดโงงด้วนนี้ใส่แพกang ใน แล่น
ฝ่าคลื่นลมไปปล่อยยังเกาะกลางทะเลเป็นการลงโทษ

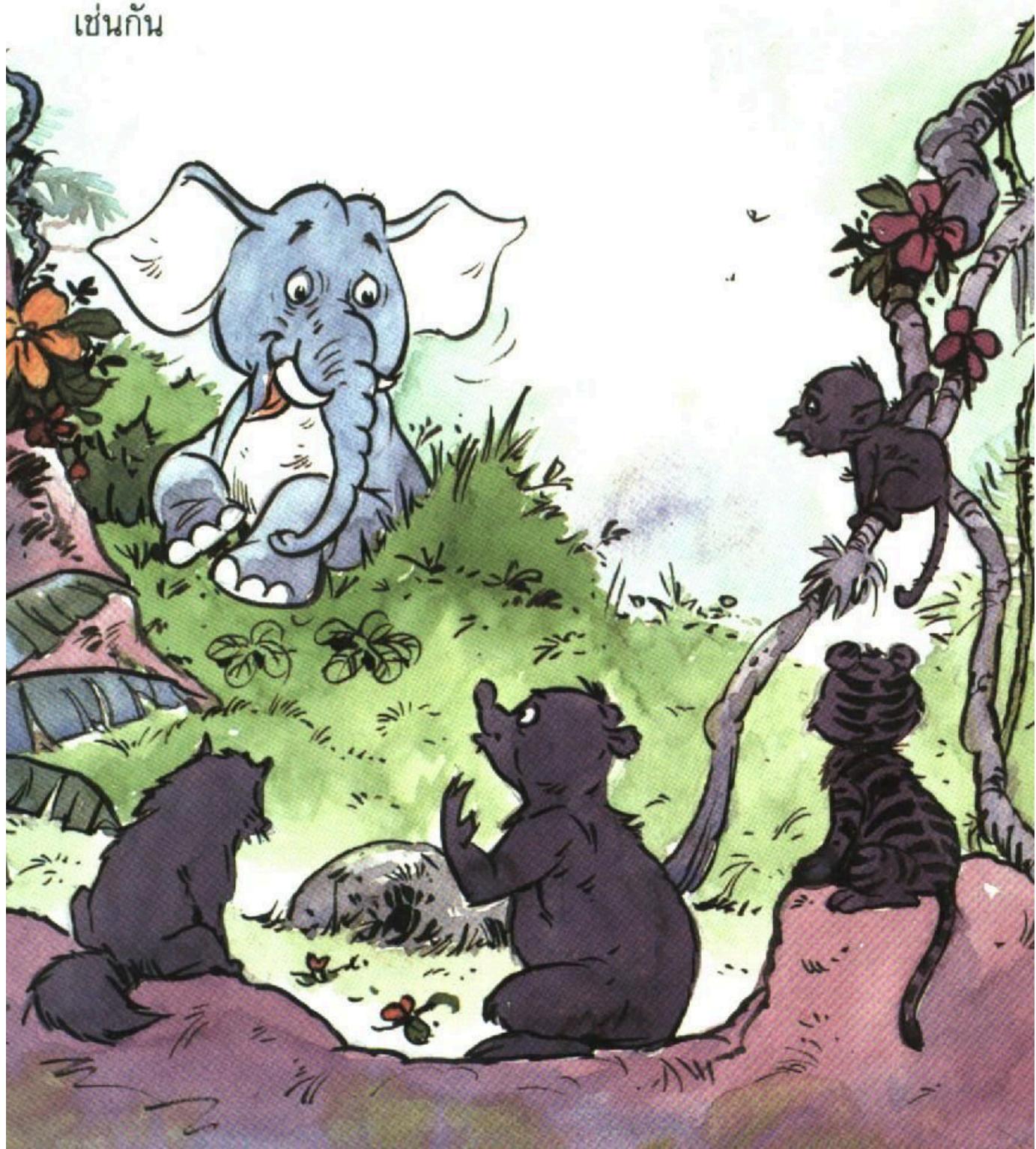

แท้ที่จริงแล้ว ไม่เพียงแต่ลิงและหมาป่าจะ omnivore โภกเท่านั้น
ที่ถูกกลงโทษด้วยการนำมาปล่อย Kear แต่ยังมีช้าง หมี และเสือที่ต่าง^{กัน}
ล้วนมีนิสัยชอบทุจริตคดโกง แล้วถูกสัตว์ในฝูงของตนเองโทษจับไล่แพ^ก
กางใบแล่นมาปล่อยไว้บน Kear เดียวกัน ทำให้ Kear แห่งนั้นเต็มไปด้วย
สัตว์ที่ชอบทุจริตคดโกงเหมือนกันทั้งหมด

ในตอนแรก พากมันแต่ละตัวต่างก็คิดอยู่ในใจว่า เมื่อต่างคนต่างมาอยู่ร่วมกันบนเกาะเดียวกัน แม้จะมิได้เป็นสัตว์ประเภทเดียวกัน แต่ก็จะต้องหาทางใช้เลือห์เหลี่ยมคดโกงเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ไปต่อนให้จงได้

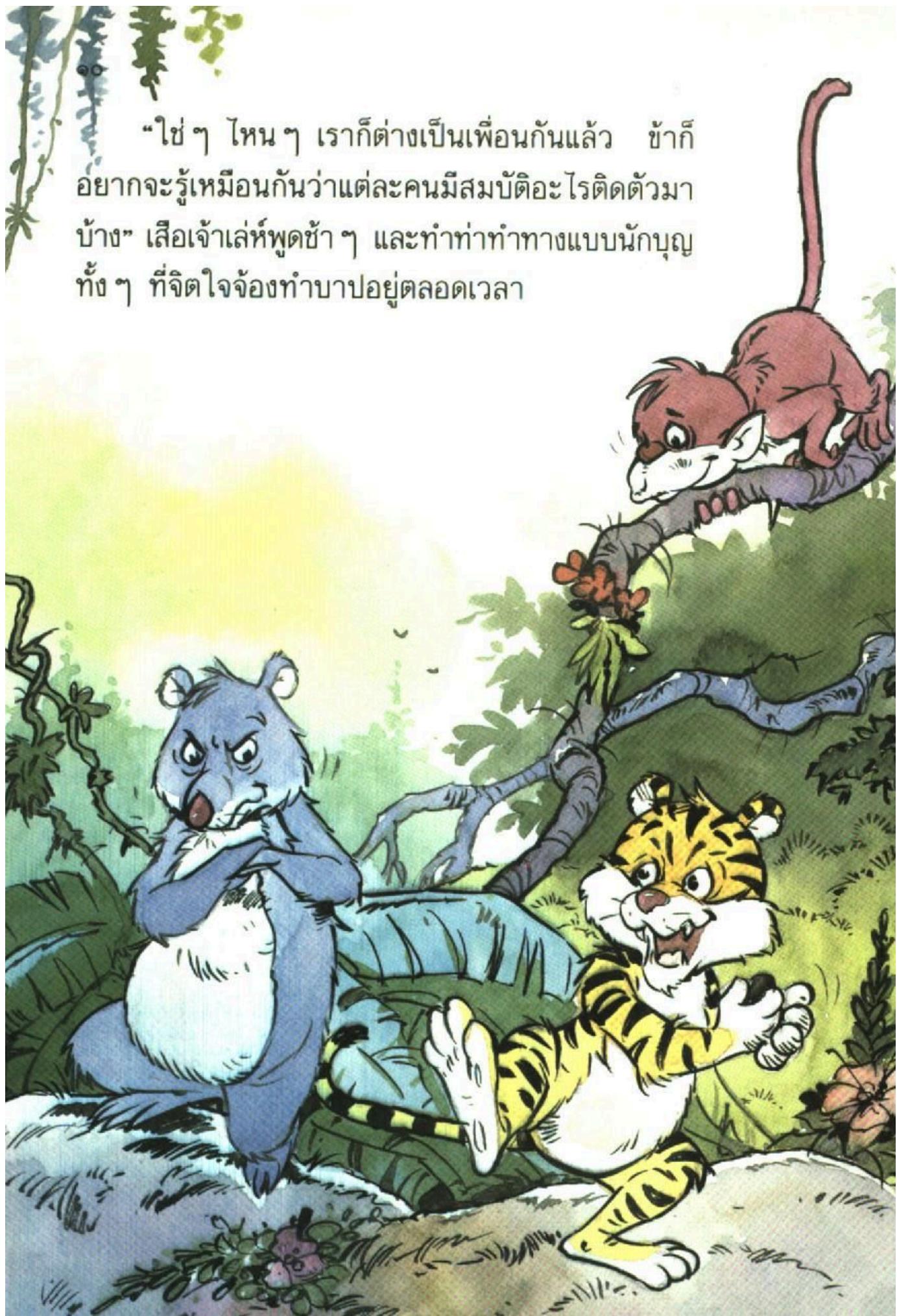

“ไหนๆ พวกร้าทั้ง ๕ ต่างก็ถูกจับมาปล่อยไว้บันเกะเดียวกันแล้ว พวกรามาเป็นเพื่อนกันดีกว่า” ข้างหน้าซื้อแต่ใจคดวางแผนตีสนิท เพื่อหวังจะหาทางคดโกรงเพื่อนในวันข้างหน้า ในขณะที่สัตว์ตัวอื่น ๆ ต่างก็เห็นตาม ด้วยต้องการตีสนิทเพื่อหวังคดโกรงเพื่อน เช่นกัน

๔๙

“ใช่ ๆ ไหน ๆ เราก็ต่างเป็นเพื่อนกันแล้ว ข้าก็
อยากรู้เหมือนกันว่าแต่ละคนมีสมบัติอะไรติดตัวมา
บ้าง” เสือเจ้าเล่ห์พูดช้า ๆ และทำท่าทางแบบนักบุญ
ทั้ง ๆ ที่จิตใจจ้องทำบปอญุ่ตลอดเวลา

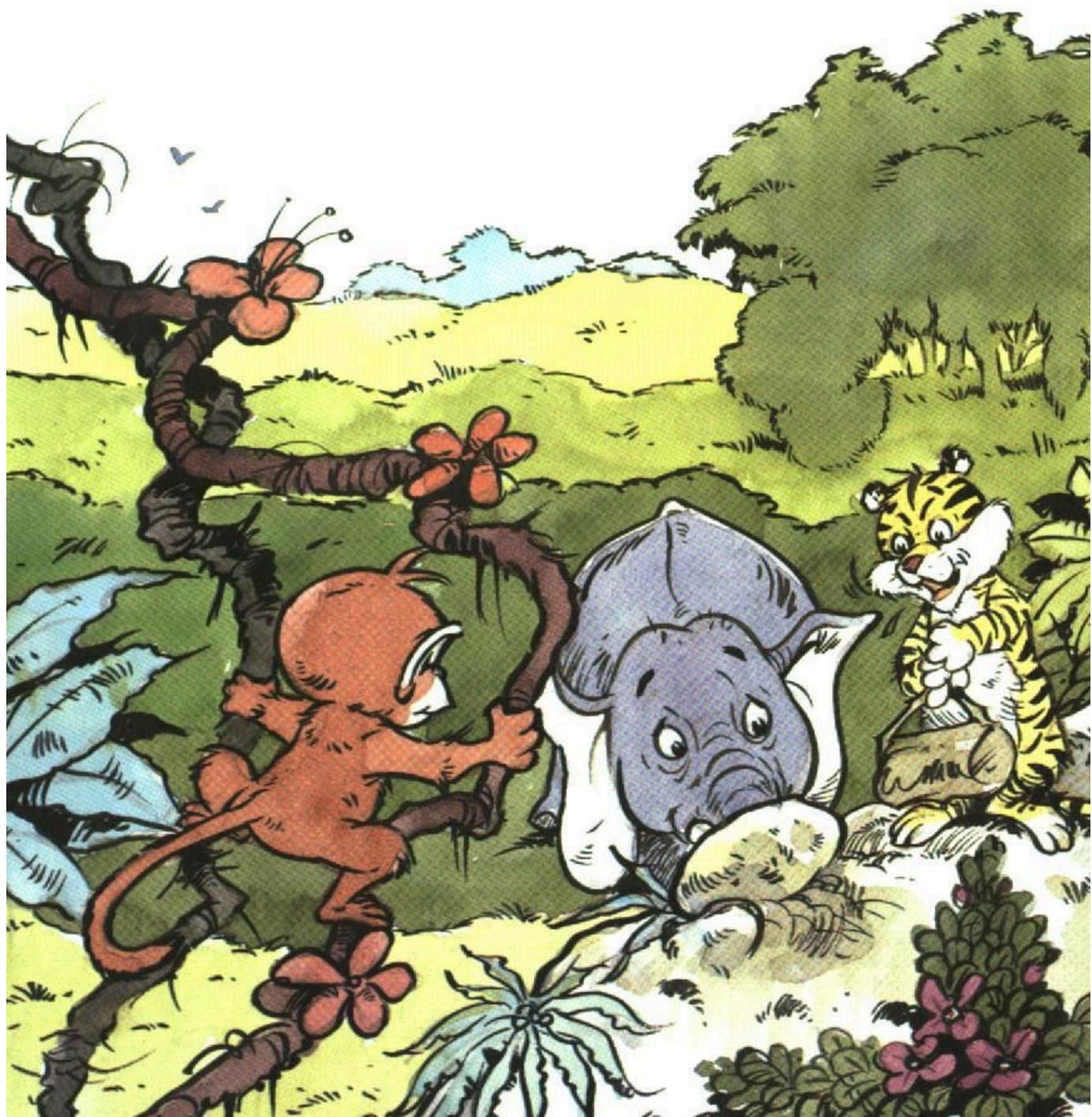

“พรคพวงเพื่อนฝูงของข้าอนุญาตให้ข้าເອສມບັດ
ຕິດຕົວມາໄດ້ເພີຍເທິນ໌” ແລ້ວລີ່ງໜ້າໂກງໃຈຄົດກົນໆນໍາຮະເປົາ
ອອກຈາກທີ່ຂ່ອນ ເປີດຮະເປົາອອກ ຝາຍໃນຮະເປົາລ້ວນແຕ່
ເປັນຍາຮັກຊາໂຣຄຕ່າງໆ ຂຶ່ງສັດວົກັ້ງ ແລ້ວນພອໃຈ ພລາງ
ຄືດຫາທາງທີ່ຈະຄົດໂກງຢາເໜ່ານັ້ນມາເປັນຂອງຕຸນ

“ข้าก็ไม่มีอะไรมาก” เสือที่ขอบตีสองหน้าพูดพลาบก็เอกสาระเป่าเครื่องมือสำหรับสร้างที่อยู่อาศัยออกมายให้ดู ชึ่งลัตว์ทั้งหลายด่างก์พอยิ่ง เพราะจะได้อาไวสร้างที่อยู่อาศัยสำหรับกันลมกันแดดกันฝนโดยแต่ละคนก็คิดว่า จะต้องหาทางคดโกรงเครื่องมือเหล่านั้นมาเป็นของตนให้จงได้

“สำหรับข้าก็ไม่มีอะไรมาก มีแต่พันธุ์พิชชnidต่าง ๆ และเครื่องมือทำครัวติดตัวมาเท่านี้” แล้วหมีที่โกรฯ รู้จักหน้าแต่ทายใจไม่ได้ก็อธิบายพันธุ์พิชต่าง ๆ ให้ฟัง

ทำให้พวงสัตว์ที่ฟังอยู่ต่างรู้สึกพอใจมาก ที่ต่อไปในภายหน้า จะมีพิชผักผลไม้กินเป็นอาหาร แต่ทุกคนก็คิดหาทางคดโกงพันธุ์พืชและเครื่องมือทำครัวมาเป็นของตน

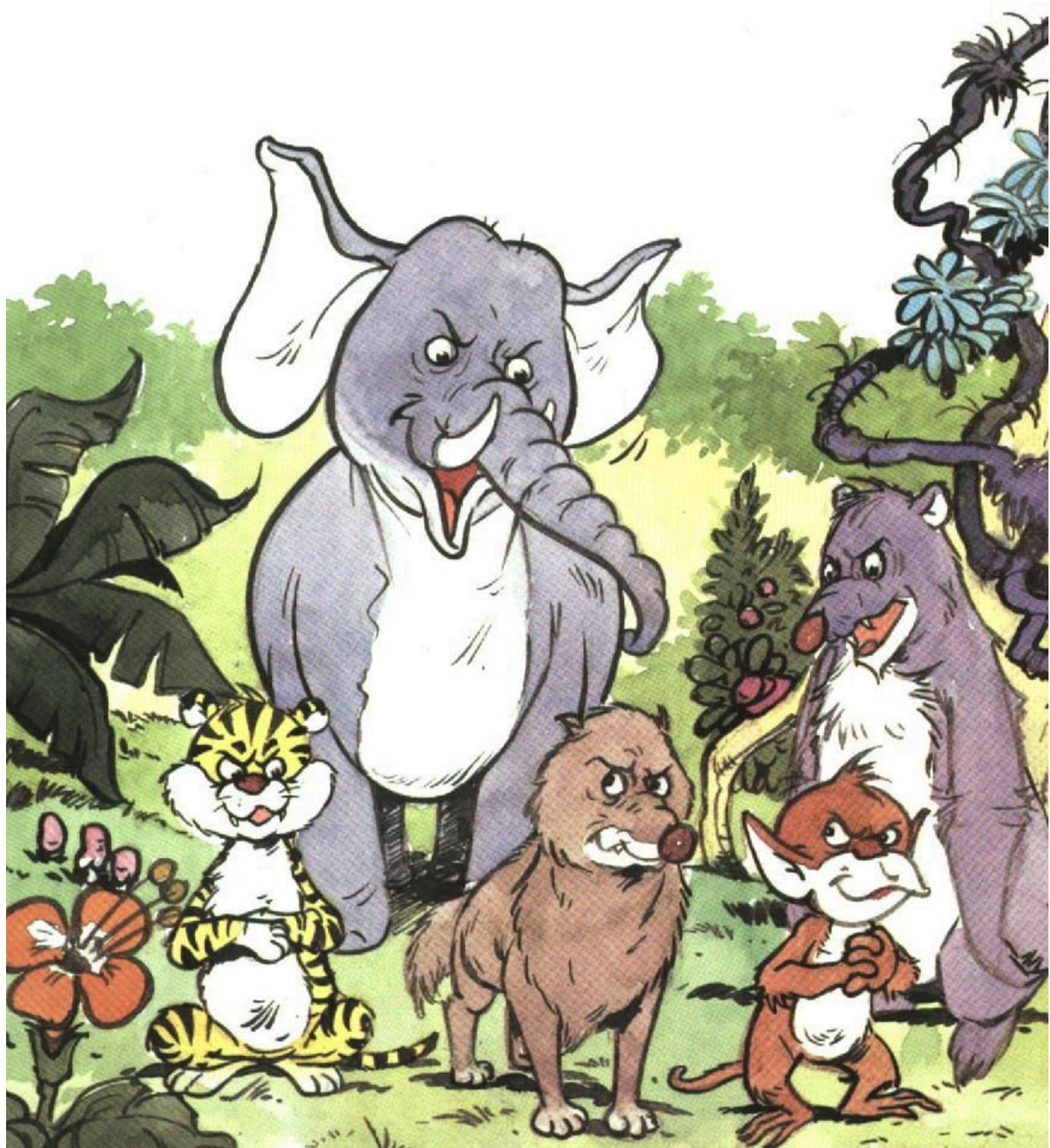
“ข้าเอองก์ไม่มีอะไรมาก มีผ้าสำหรับนุ่งห่มและเครื่องมือตัดเย็บติดตัวมาเท่านี้แหละ” หมาป่าบันหน้าแบบหน้านেือแต่ใจเสือเปิดกระเปาออก เมื่อสัตว์ทุกด้วยเห็นต่างก็พอยิ่งร้อม ๆ กับคิดว่า จะต้องหาทางคดโกงสมบัติเหล่านั้นมาเป็นของตนให้จงได้

“ส่วนข้าก็ไม่มีอะไร นอกจากสมบัติเงินทองที่ข้าโกง เอี้ย ที่
พรรคพากเขาให้มาเอาไว้จับจ่ายใช้สอยยามจำเป็น” ช้างจอมโกร
ที่ต่อหน้าทำอย่างหนึ่ง ลับหลังทำอีกอย่างหนึ่งแบบต่อหน้ามอมลับ
ลับหลังตะโก เปิดกระเป้าที่ใส่สมบัติเงินทองออกให้ดู ชี้งสร้างความ

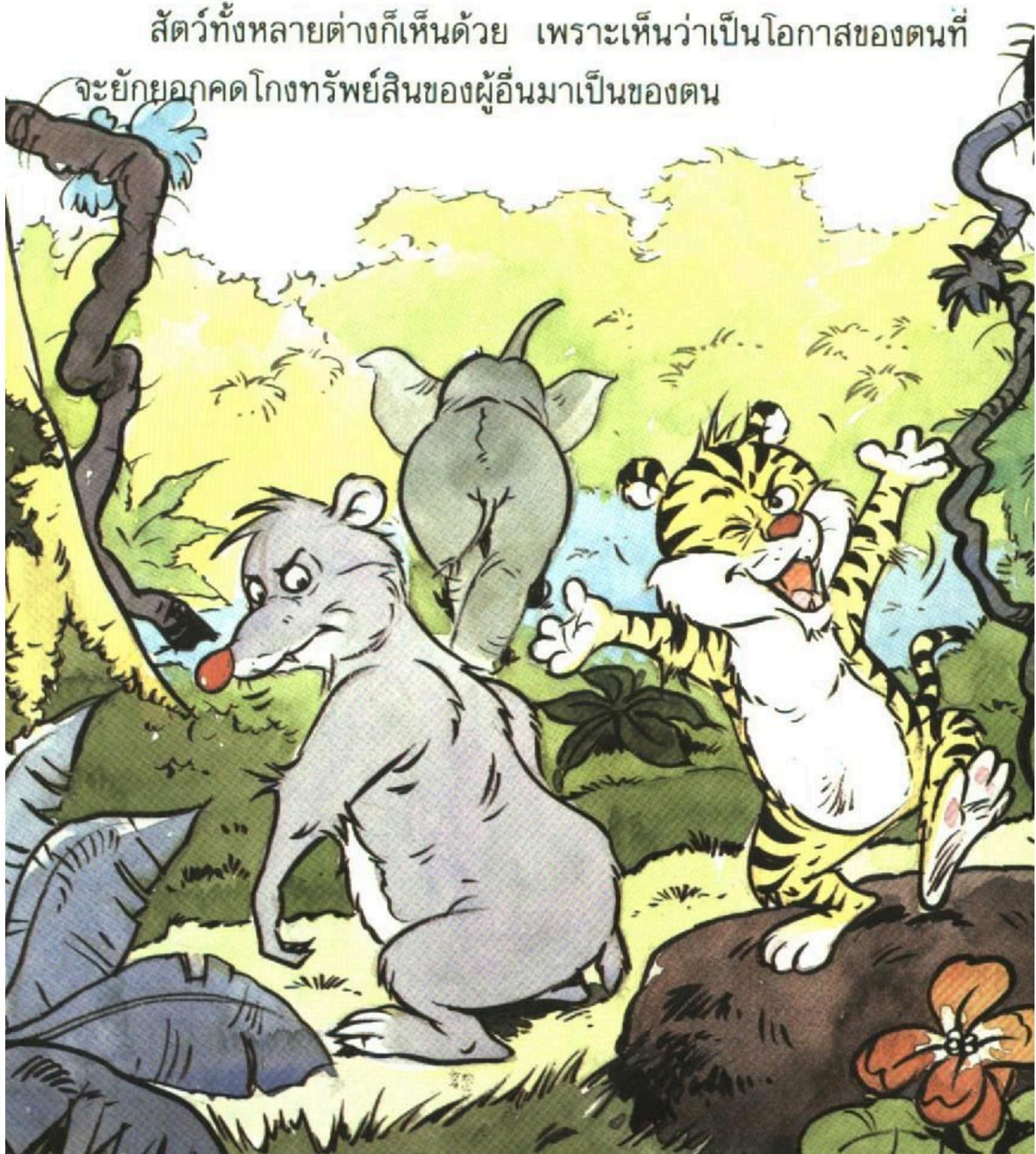

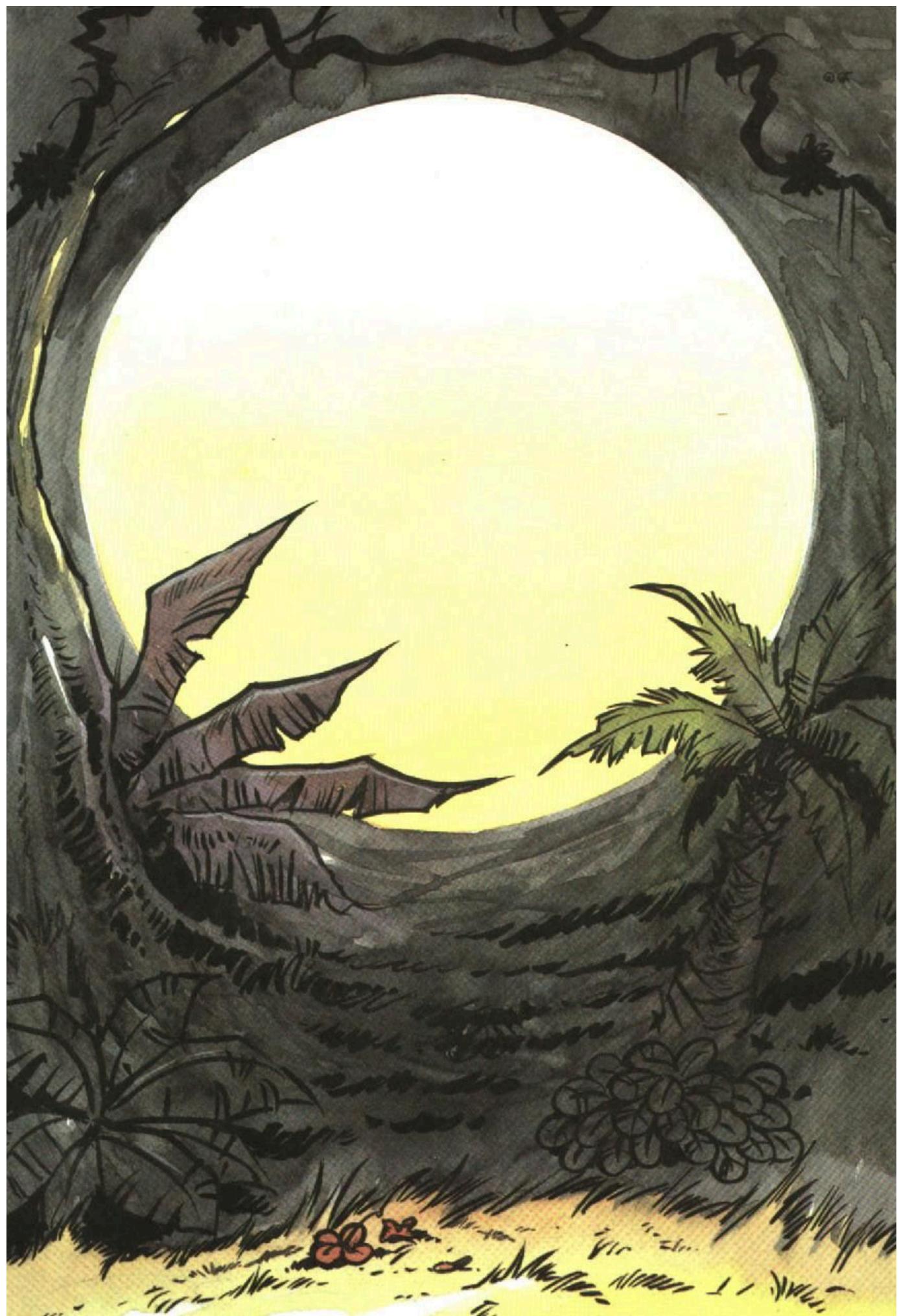
ตื่นตะลึงให้กับเพื่อน ๆ จนอ้าปากตามค้าง เมื่อได้สติ พวกล้มแต่ละตัว
ต่างก็คิดในใจตรงกันว่า จะต้องหาทางคดโกงสมบัติเหล่านั้นมาเป็น
ของตนให้จงได้

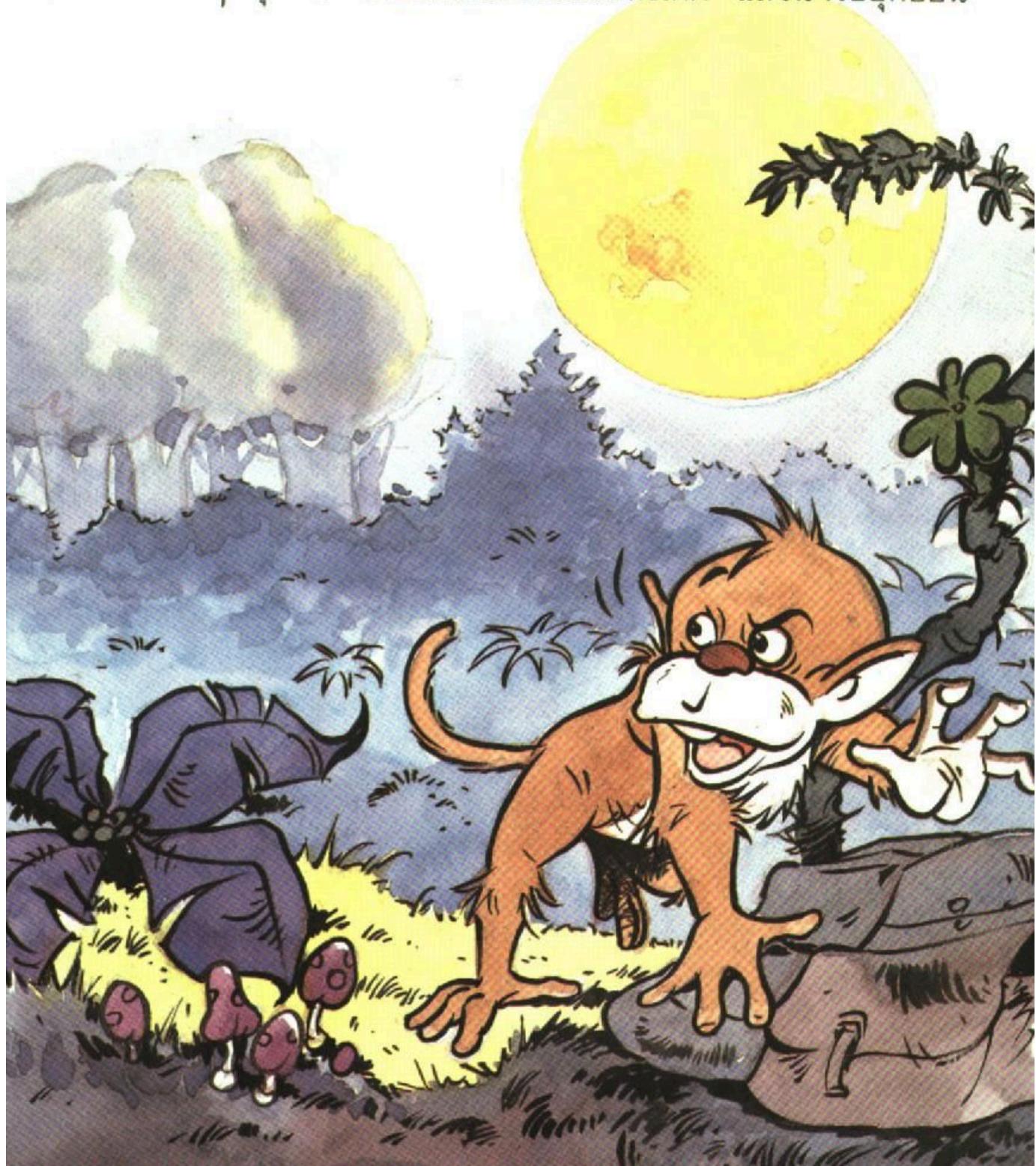
เมื่อสัตว์ทุกตัวเปิดเผยกรรพย์สินของตนที่นำติดตัวมาแล้ว เลือเจ้าเล่ห์ก์เสนอว่า แต่ละคนควรจะพักผ่อนหลับนอน โดยเอาสมบัติของแต่ละคนมาร่วมไว้ด้วยกัน และผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเป็นเวรเฝ้า

สัตว์ทั้งหลายต่างก็เห็นด้วย เพราะเห็นว่าเป็นโอกาสของตนที่จะยกยอกคดโกงกรรพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตน

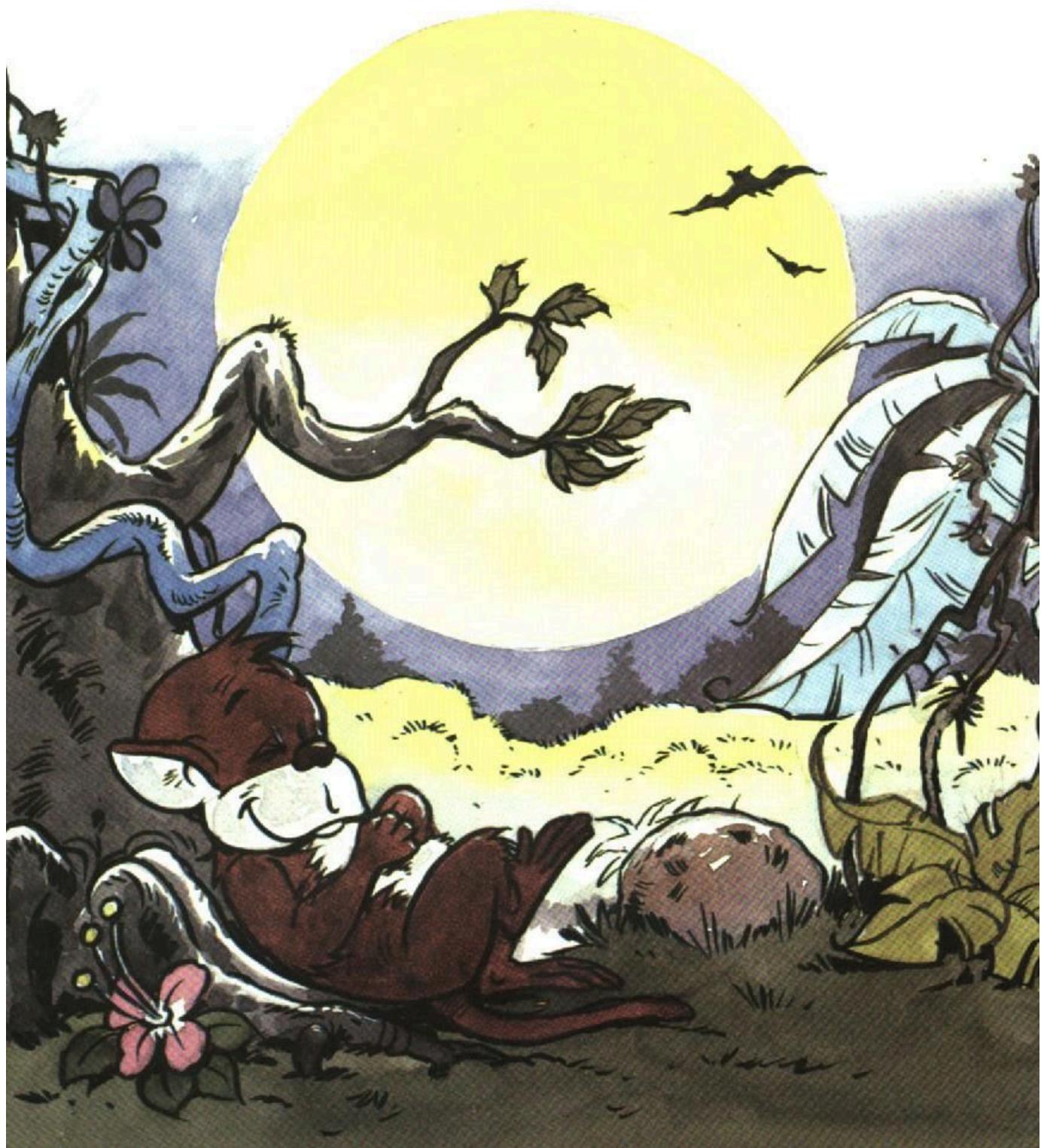

ลัตต์ทุกตัวเมื่อหาที่พักหลบนอนกันแล้ว ยกเว้นลิงหน้าโกรใจคด
ซึ่งเป็นเวรผลัดแรกนั่งเฝ้าสมบัติอยู่คนเดียว เมื่อสังเกตเห็นลัตต์ทุกตัว
นอนนิ่งไม่ไหวติง ก็คิดว่าหลับกันหมดแล้ว จึงจัดการยักยอกสมบัติ
ของเพื่อน ๆ ทุกคน โดยไม่ให้มากจนผิดสังเกต แล้วนำไปชุกช่อน

เอาไว้ในที่ที่ตนคิดว่ามีดชิด จากนั้นก็กลับมาปลูกเลือให้ดีนเป็นเวร
ผลัดต่อไป แล้วตัวเองก็นอนหลับอย่างมีความสุข
สุขอันเกิดจากการได้คัดโกรงผู้อื่น...

แท้ที่จริงแล้ว เสือแกفلังหลับ และเห็นพฤติกรรมที่ไม่ซื่อสัตย์ ดื่องหน้าที่และยักยอกคดโกงของลิงโดยตลอด เมื่อมันเห็นลิงหลับสนิท และสัตว์อื่น ๆ นอนเฉย มันก็จวยโอกาสสยักยอกทรัพย์สินของผู้อื่น

พ่อไม่ให้ผิดลังเกด แล้วเอาไปชุกช่อนไว้ในที่มิดชิด จากนั้นก็ไปเรียกหมีมาเฝ้าเวรต่อ ส่วนตัวเองก็ล้มตัวหลบนอนอย่างมีความสุข สุขอันเกิดจากการคดโกรงผู้อื่น...

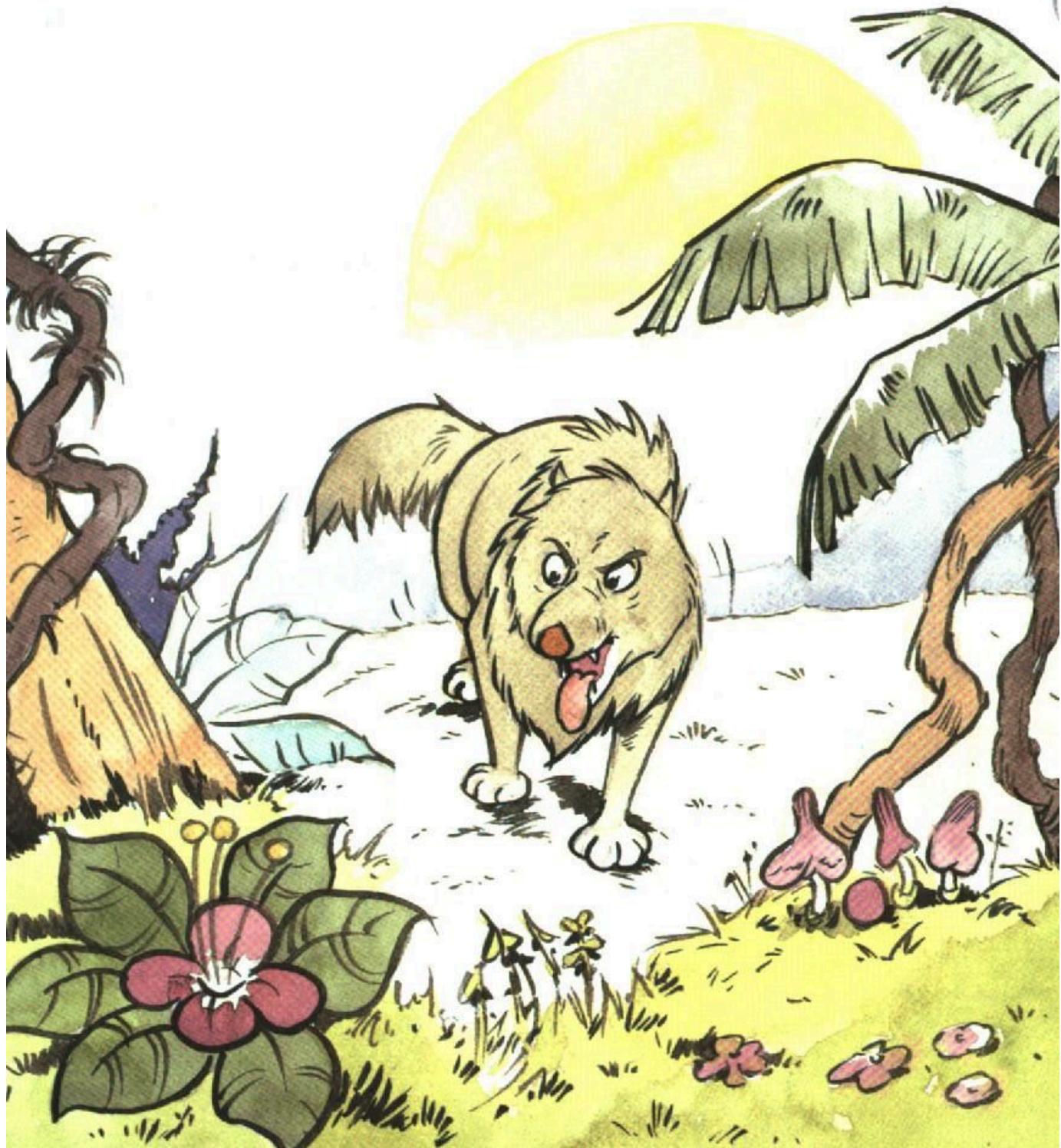

หมีก็ เช่น กัน ที่ แกลัง นอน หลับ จึงเห็น พฤติกรรม ทุก วิตรคด โกรง ของ เพื่อน กั้ง ส่อง โดย ตลอด เมื่อ โอกาส มาถึง ตน จึงยัก ยก ทรัพย์ สิน ของ เพื่อน แต่ ละ คน ๆ พ่อ ไม่ ให้ บุพพาย จนผิด สังเกต และ นำ ไป ชูก ช่อน ไว้ ใน ที่ ที่ ตน คิด ว่า มี ดี ชิด จาก นั้น

ก็ไปปลูกหมาป่ามาฝ่าเวրต่อ ส่วนตัวเองก็ล้มตัวหลบนอนอย่าง
มีความสุข

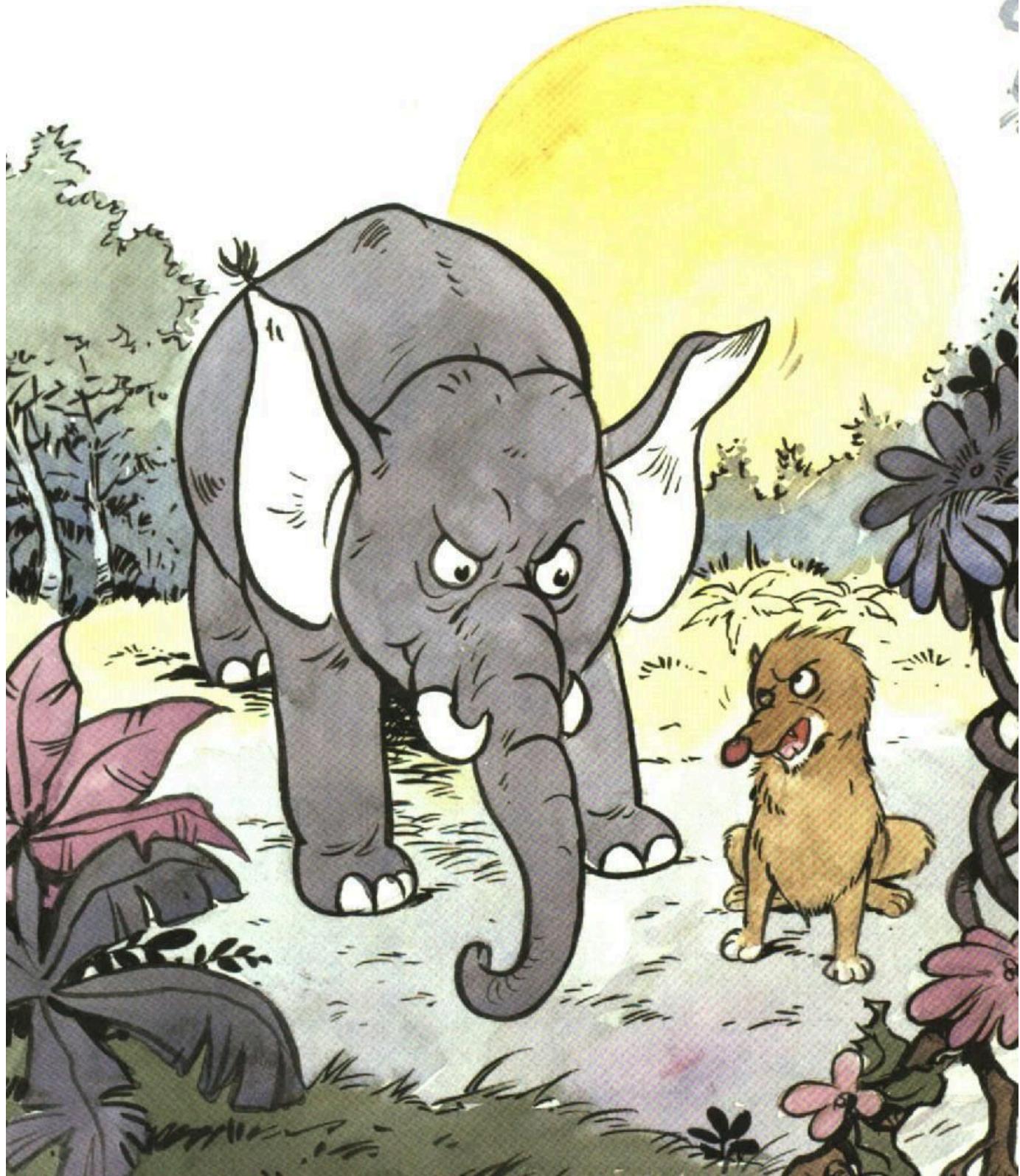
สุขอันเกิดจากการคดโกรผู้อื่น...

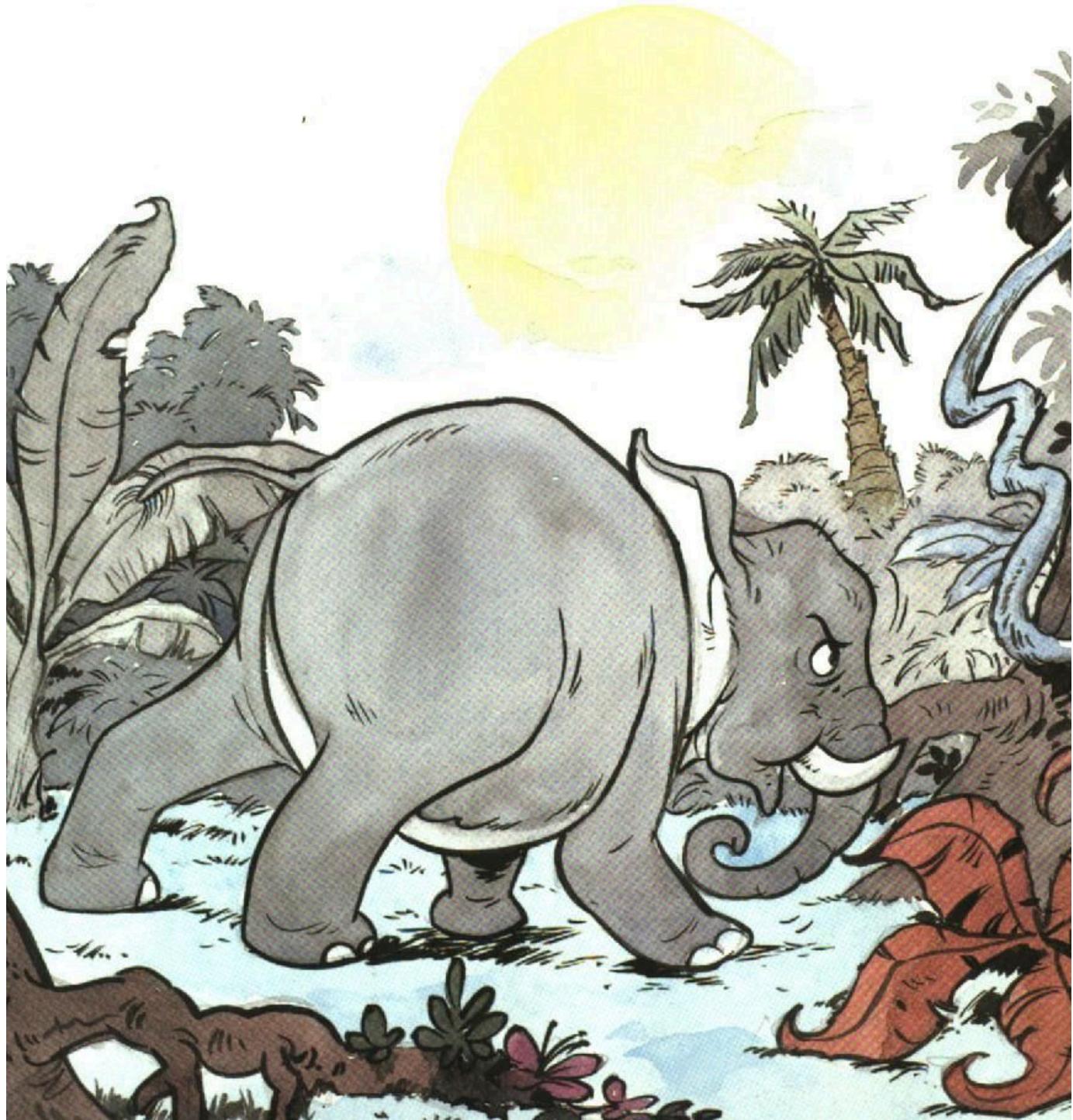
ฝ่ายหมาป่า แท้ที่จริงมันก็แกล้งหลับเมื่อไอนกัน จึงทำให้มันเห็นพฤติกรรมของลิง เสือ หมี โดยตลอด เมื่อถึงโอกาสของมัน มันจึงยกยอกทรัพย์สินของเพื่อน ๆ มาเป็นของมันบ้าง แล้วนำไปแอบ

ช่อนไว้ในที่ที่คิดว่าปลอดภัย จากนั้นมันก็มาสะกิดซ้างให้ตื่นขึ้นมาเข้าเรhtarต่อไป ในขณะที่มันล้มตัวลงนอน ก็หลับอย่างมีความสุข สุขอันเกิดจากการคดโง่ผู้อื่น...

ซ้างจอมโกรกซ์เซ่นกันที่แกลังทำเป็นนอนหลับ แต่กำดาปรือ จึงมองเห็นการทุจริตต่อหน้าที่ และเห็นการยักยอกคดโกรกของลิง เสือ หมี และหมาป่าโดยตลอด ดังนั้น เมื่อสัตว์ทั้งหลายนอนหลับหมดแล้ว ซ้างผู้มีนิสัยคดโกรกเหมือน ๆ กันก็เตรียมมายักยอกคดโกรกทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตน

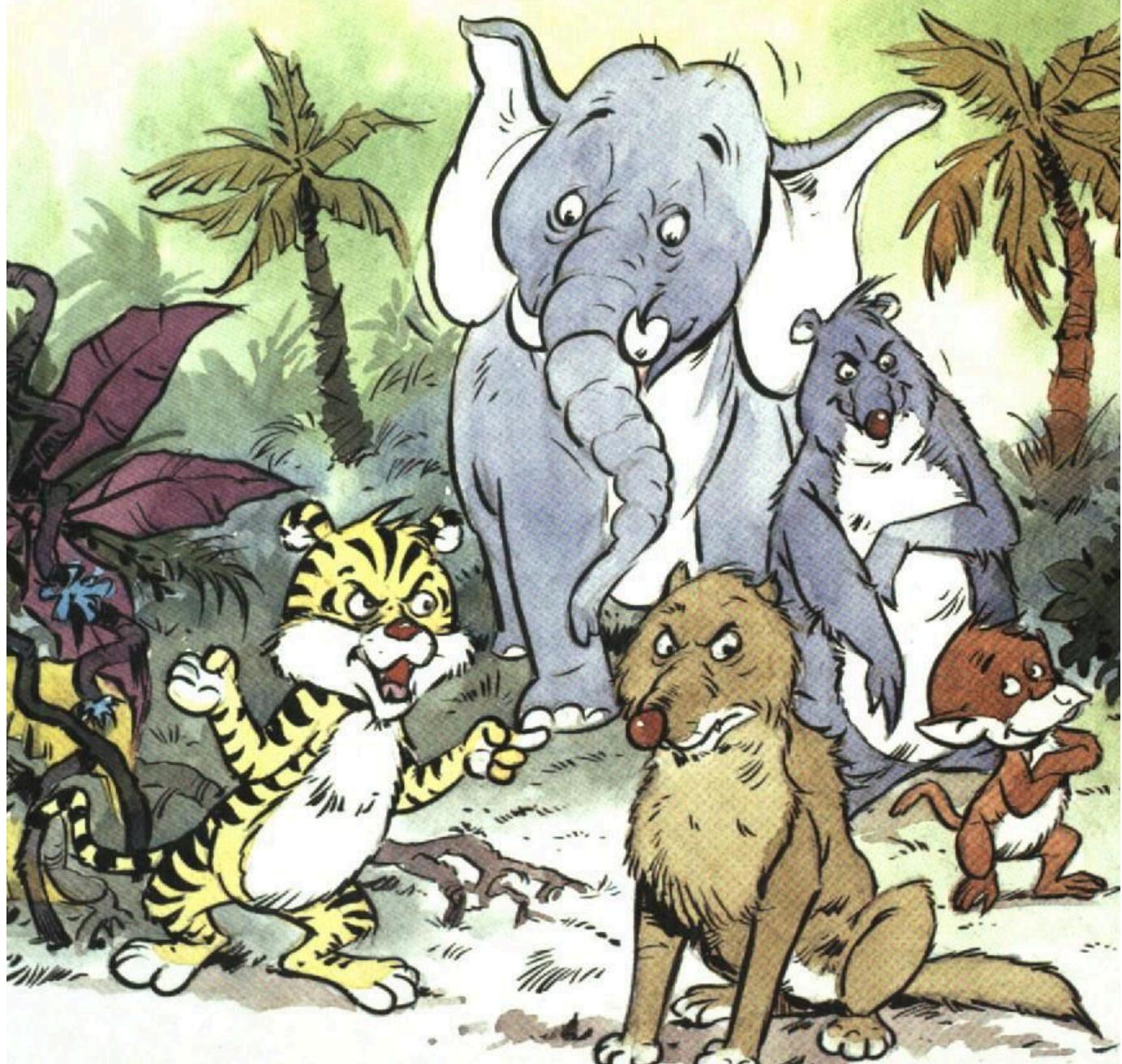
แต่แล้วมันก็พบว่า สมบัติเหล่านั้นถูกสัตว์แต่ละตัวยกยอกแบ่งกัน จนหมดลื้น เหลือเพียงกระเบ้าไส่อง Kongอยู่เปล่า ๆ มันจึงแก้เผ็ดด้วย การแอบไปขุดคุยสมบัติของสัตว์แต่ละตัวที่นำไปแอบซ่อน แล้วนำมาเก็บซ่อนรวมไว้ในสถานที่ใหม่ ในขณะที่ลิงหน้าโกรงใจคิดตีนขึ้นมา เห็นพอดี แต่แสร้งทำนองเฉย

จากนั้น ช้างจอมโกรกปลูกเรียกสัตว์ทั้งหลายให้ตื่นขึ้นมาเพื่อจะได้ช่วยกันทำงาน

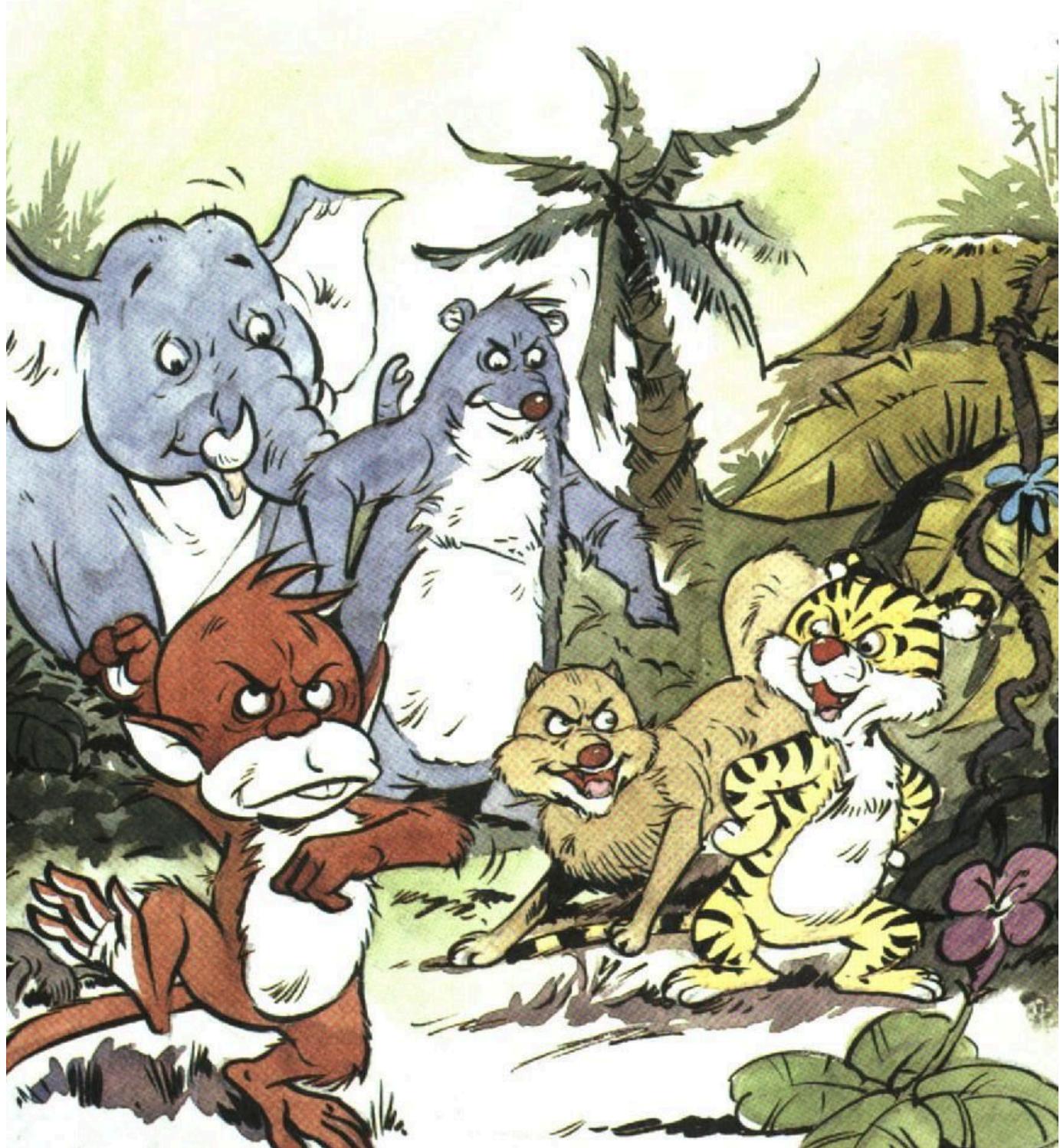
สัตว์ทุกด้วยเดินไปยังกองสมบัติของตน เมื่อไม่เห็นสมบัติในกระเปาหลงเหลืออยู่เลย พวกมันจึงต่างชี้หน้ากล่าวหากันว่าเป็นผู้ยกยอกทรัพย์สินของตนไป

“ข้าแอบเห็นแก่ยกยอกสมบัติเอาไปช่อน” เสือชี้หน้าลิง

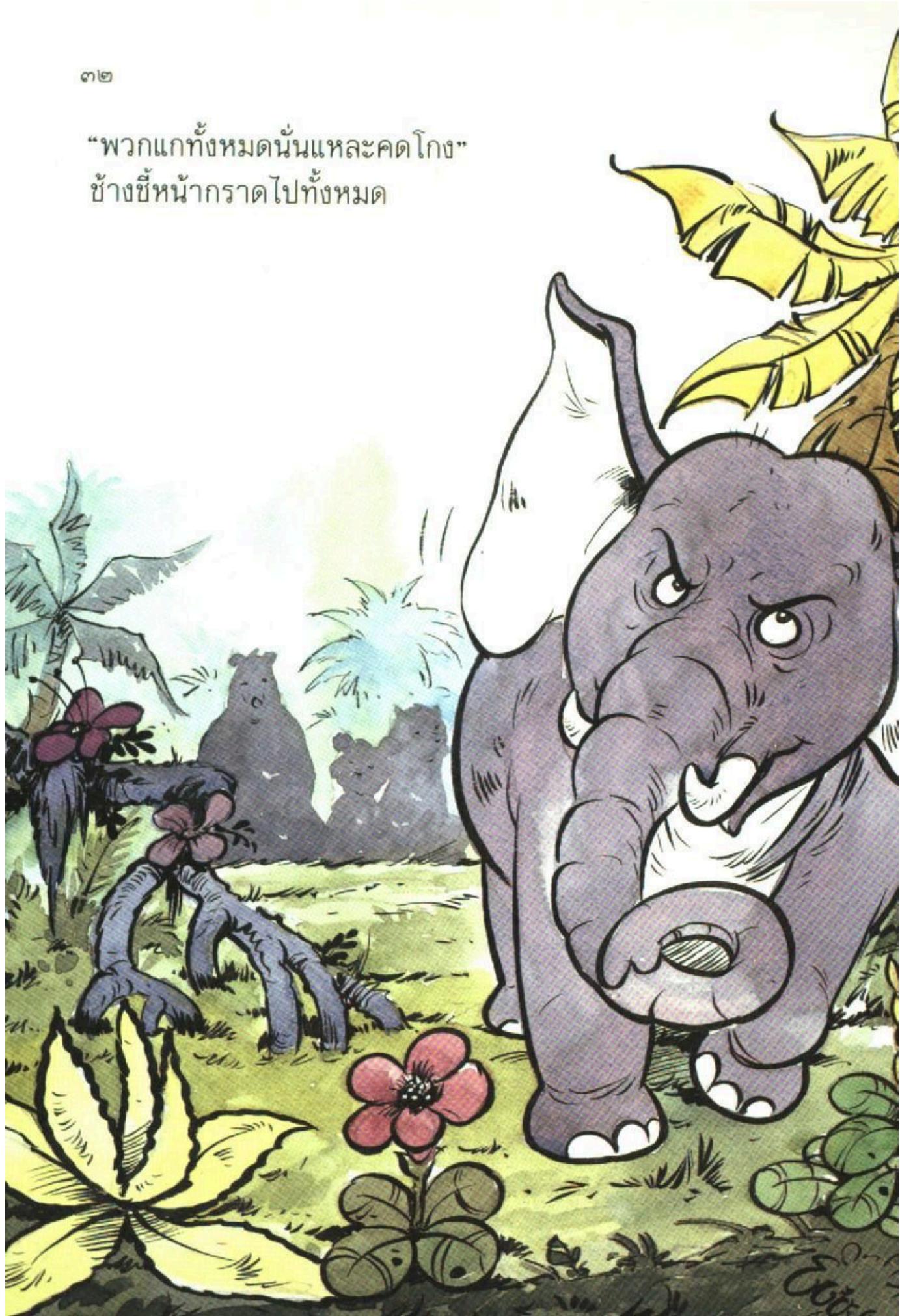

“แต่ข้าเห็นทั้งลิงและเสือยักษ์ออกสมบัติเอาไปฟัง” หมีชี้หน้าลิงและเสือ

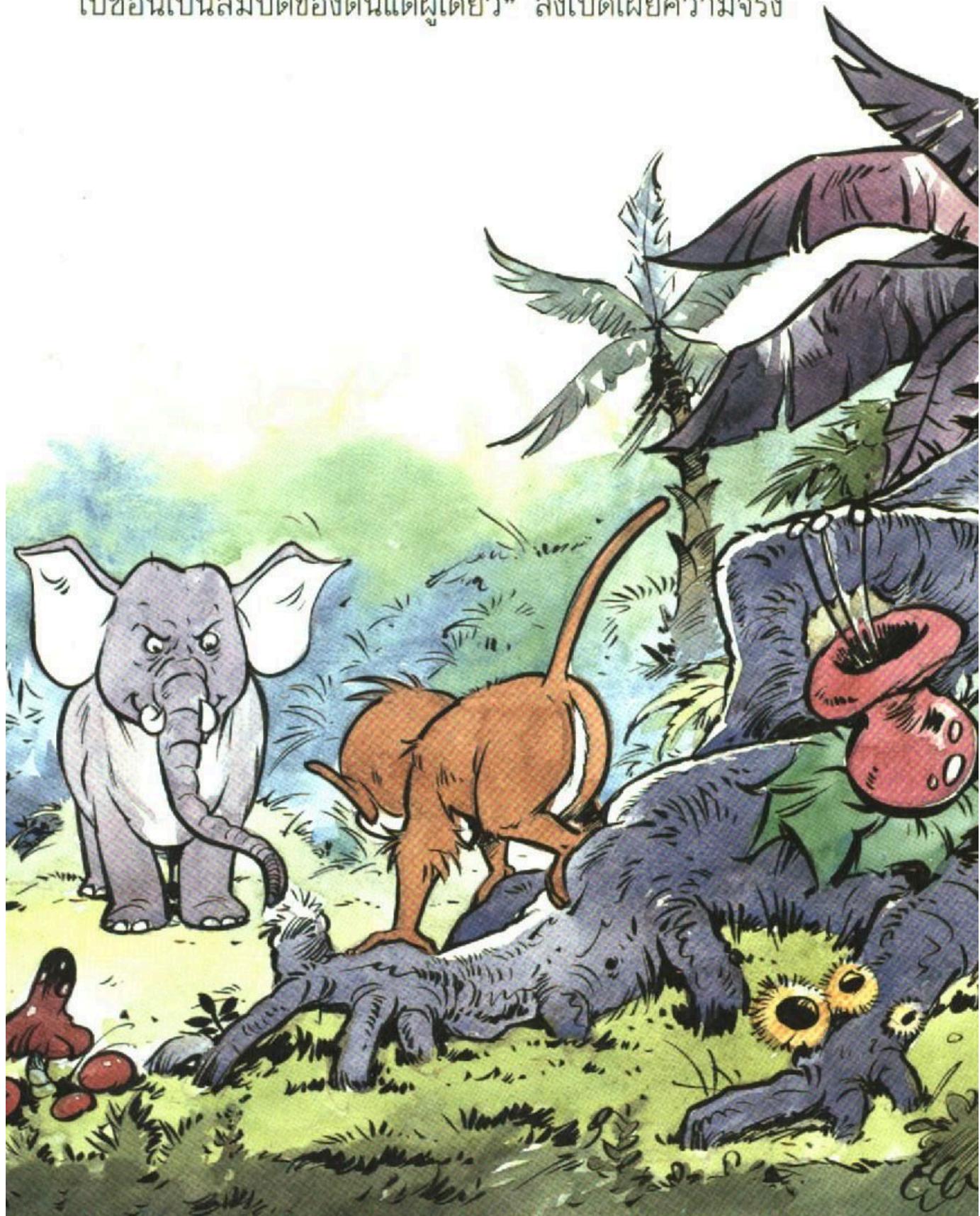
“ข้าแกลังหลับ ข้าจึงเห็นพวกลเจ้าทั้ง ๓ ทุจริตดื่องหน้าที่ ยักษ์ออกคดโกงสมบัติของผู้อื่นเอาไป” หมาป่าชี้หน้าประณามลิง เสือ และหมี

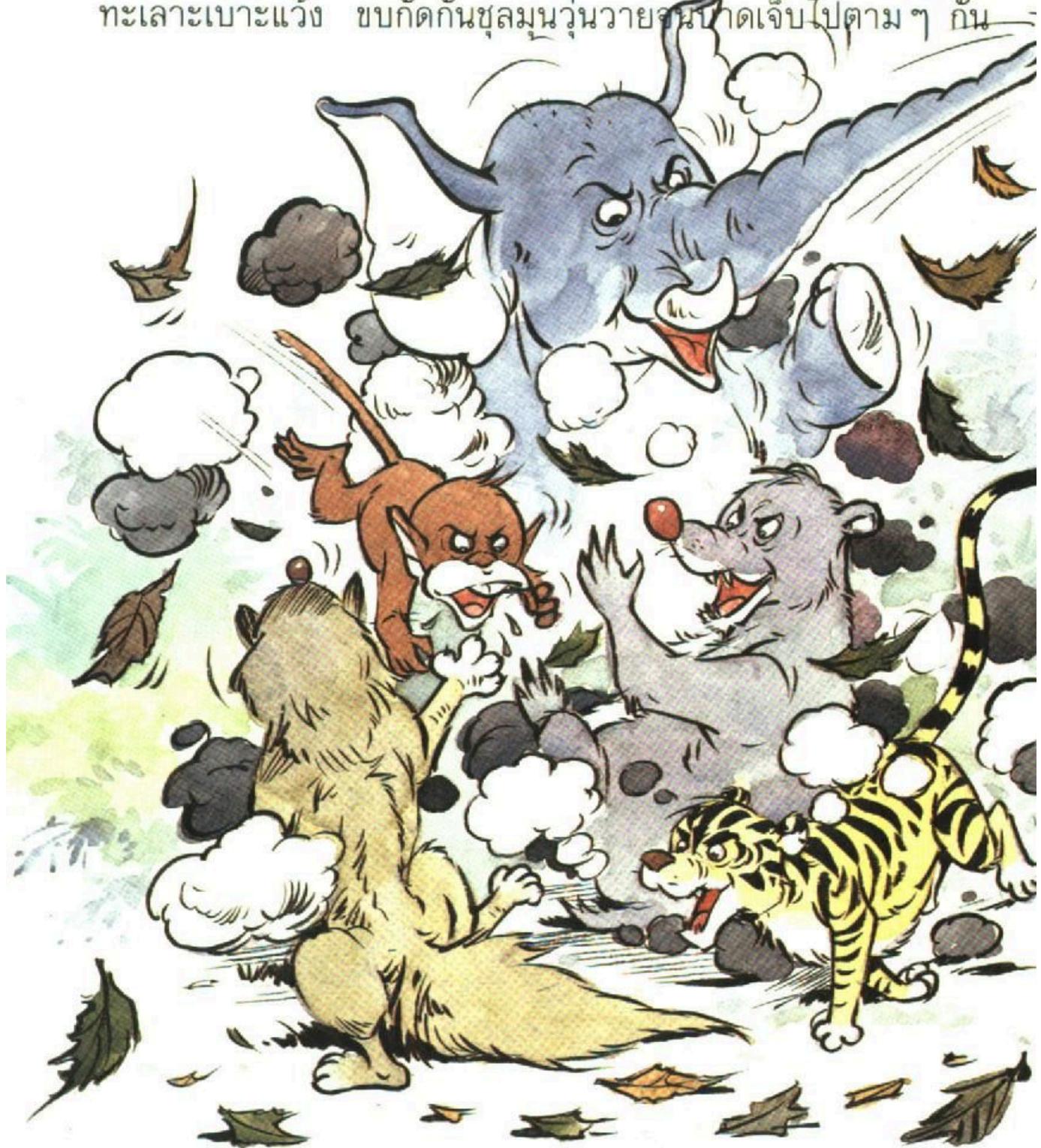
“พากแกกหงนมดันน์แหลกคง”
ช้างขึ้นน้ำกราดไปทั้งหมด

“แต่ข้านี้แหลกเหล็กเจ้าซังแอบเอาสมบัติที่ทุกคนยกยอกเก็บเอาไปช่อนเป็นสมบัติของตนแต่ผู้เดียว” ลิงเปิดเผยความจริง

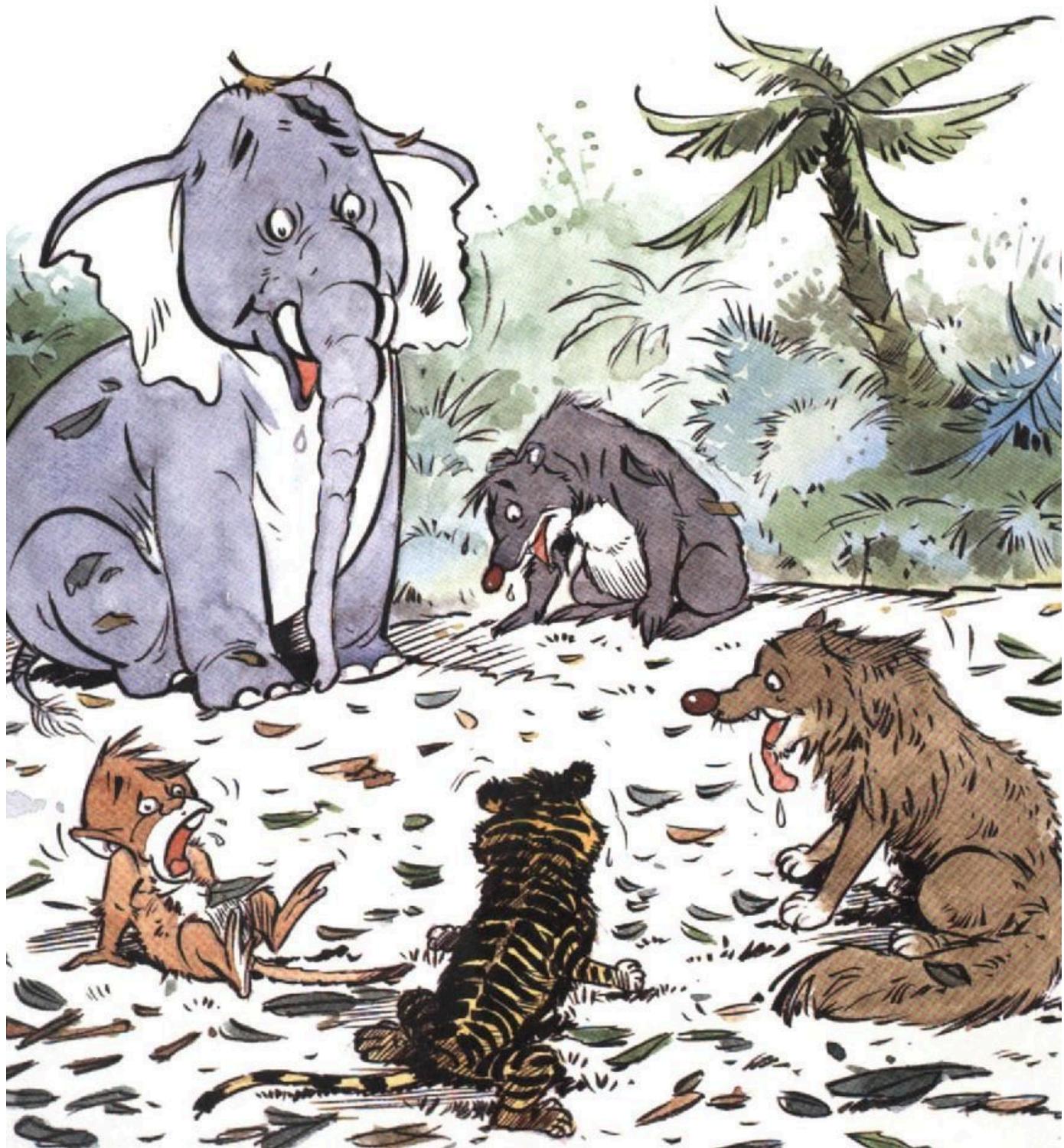

เมื่อความจริงถูกเปิดเผยว่า สัตว์ทุกตัวต่างก็ทุจริตต่อหน้าที่
ยกยอกคดโกงทรัพย์สินของผู้อื่นเหมือน ๆ กัน ความสุขจากการคดโกง
ของผู้อื่นจึงกลับมาเป็นความทุกษ์ และความโกรธแค้น ต่างฝ่ายต่าง
ทะเลาะเบาะแว้ง ขบกัดกันชุลมุนวุ่นวายจนหาดเจ็บไปตาม ๆ กัน

และเมื่อมันได้สติภายในหลังจากที่พากมันหมดแรงที่จะต่อสู้กันต่อไป มันก็เริ่มสำนึกและรู้ความจริงว่า

การทุจริตยกยอกคดโกงทรัพย์สินของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ใช่นำมาซึ่งความสุขอย่างถาวร แต่นำมาซึ่งความทุกข์โดยแท้

**คณะกรรมการอำนวยการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ
ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา**

๑. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานคณะกรรมการ
(นายโกวิท วรพิพัฒน์)	
๒. อธิบดีกรมวิชาการ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. พระเมธีธรรมาภรณ์	กรรมการ
๔. ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ป.	กรรมการ
(นางสาวดวงพร รุจิเรช)	
๕. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ	กรรมการ
๖. นายวินัย รอดจ่าเบ	กรรมการและเลขานุการ
๗. นางบุญสม น้าเจริญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เขียน

นายอ่านาจ เย็นสถาบ

ผู้ตรวจ

พระเมธีธรรมาภรณ์

นางสาวดวงพร รุจิเรช

นายวินัย รอดจ่าเบ

นางบุญสม น้าเจริญ

บรรณาธิการ

นางบุญสม น้าเจริญ

ผู้ออกแบบ - จัดทำรูปเล่ม

นายพินิจ สุจะสันติ

ผู้วาดภาพประกอบ

นายอัศวิน อรุณแสง

ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

พิมพ์โดยโรงพิมพ์ครุสากาลพิพิรริยา นายสุกนธ์ วิบูลย์พิลป์ ผู้พิมพ์และผู้ใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๗

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ เรื่อง เกาะกลับใจ สำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

(นายสุรัช ศิลปอนันต์)
รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

